

BARLABOR – UTÓPIA

Az öt alkotó digitális könyvének hatásai a távoli jövőben.

Képesek-e a hatni a mindenkit figyelő és segítő Utópiára?

Van-e értéke a betűknek, jogosultsága az emlékeknek a jövőben?

Talán megtudjuk a választ…

Labancz István

BARLABOR

2015 -

Barnás Márton – író, újságíró, forgatókönyvíró, előadó

Hajdú Márk – előadó, színész

Horváth Kinga – grafikus, előadó

Labancz Eszter Csenge – író, grafikus

Labancz István – író, független filmes, fotós, szerkesztő

www.barlabor.hu

https://www.facebook.com/barlabor

https://www.youtube.com/@barlabor

I. UTÓPIA

BARNÁS MÁRTON

Caps lock

utópia
amit álmodunk
nem utólag
hová végül eljutunk
átjutunk
utópia
van ha van
s van ha nincs más
világ a jövőről álmodva
ébredés bizonytalanságában
számítógépek összeesküvése
isten laptopja ellen
küzdelem a jelen
a szív őszintesége
delete a jellem

Gyermekem születésnapjára

Franciska lányom
Ma 16
Éves lett
Hoppon marad
Ki angyalt inzultál
Mert a kínzás
Nyilván rémes tett
De Franciska ma 16 lett
Isten éltesse
Őt az élet nagyon szeresse
Ajándékozza mert megérdemli
Tortáját az ég adja
Mikor a csillagokat is
Szívébe szelídíti

Gyertya fénye neki pislákol
Mint amikor a nagy Ámor
Mámorosan lángol

Égi fotó

páholyból
legszebb álomból
fut a csillag
fáról fára
habzsolja a fényt az ága
mint egy kannibál ágya

Mind

a hullámzó duna
mint túlmozgásos puma
örvénylik egy érzés
vigaszhoz nem kell végzés

Pici 78

csak a zene
vagy mi a fene
az eleje
egyedül a zene
ismerős társ
meg a vége

A nyelv

szó szó szó
mi csak
félreértések
forrása
értem én
l. wittgensteint
amiről nem lehet
beszélni arról
hallgatni kell
pedig közelebb
lehet az igazsághoz
az hogy amiről nem
lehet beszélni
arról beszélni kell
csak az biztos hogy

az igazság
felesleges szó

Számolgatás

cifra elmúlás
firka lelkem falán
vár az örök
szívnek talány

Évforduló felé

elhullott anyám
félúton
amíg ismertem
én is féltem vele
az úton a teljesség felé
reszkető madárka
valami nem is létező fa
felismerhetetlen s. beckett
kreálta ágán
létezni ijesztően könnyű godot
nem is létezni még könnyebb

Egy jó szó

bor ha valóban
bor minőség
bezzeg barlabor
egyedi dicsőség

Bonyolult

szekunder szégyen
reszket túl régen
múlik üdvösségem

Egy napon

legbelül
leül
a szív
szíved
s egy nap
megértően
hozzád
simul

Praktikus

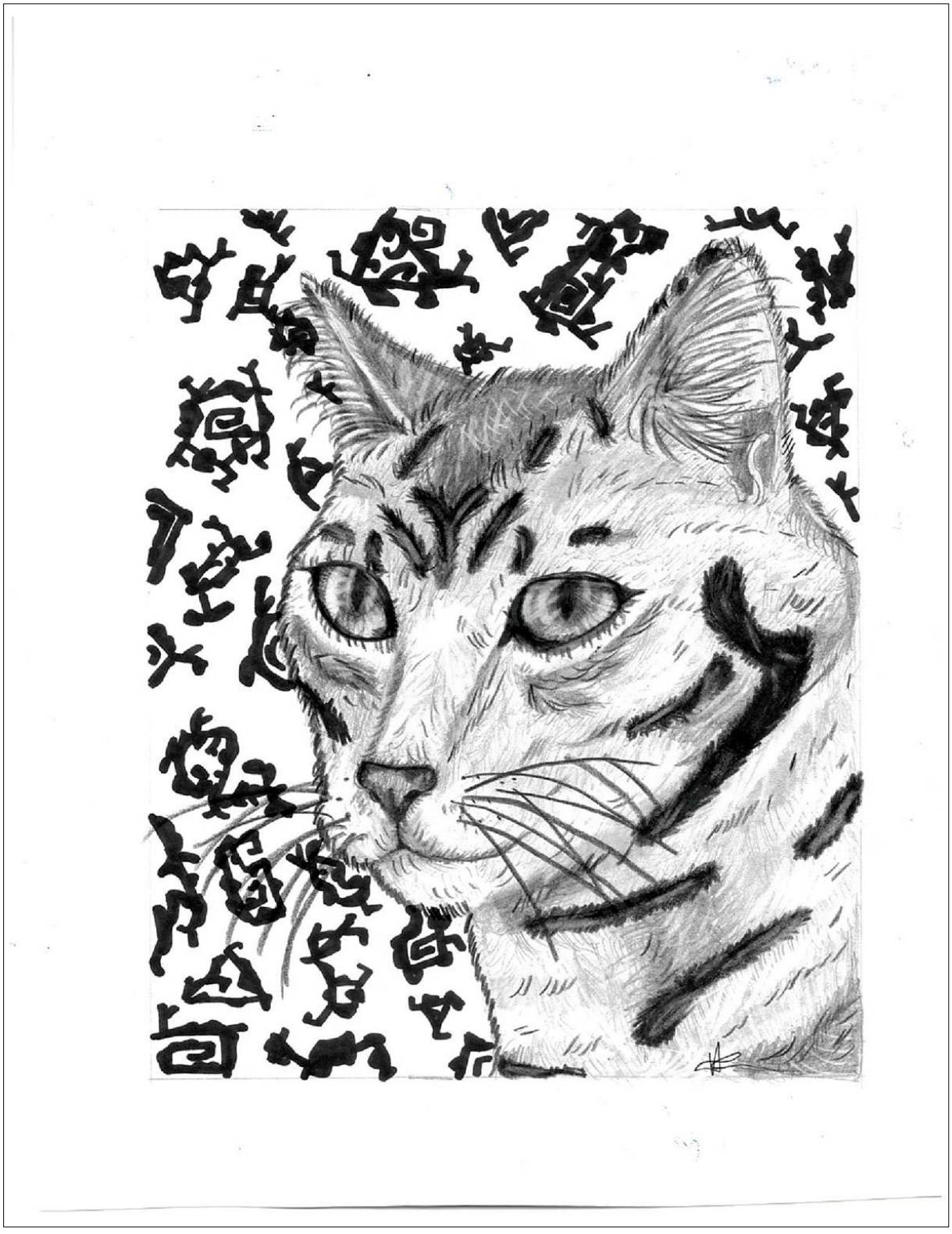
a szabadság
ha nem félsz
a tiéd
lázadj
s árulj el
az élet öregebb
mint a szíved

Arkangyal

elmesélem komolyan
száz év magány boldogan
több mint vagány
párterápia
egyenesen keresztbe
mágikusan herpesszel
terpeszben horpasztva

Boboya örök szeretet

a macska győz
az idő felett
az elmúlás
lenyomhat engem
nyávog győztesen
dorombol győztesem

Grafika:
HORVÁTH KINGA

Jim

mutass irányt
befelé
ha már nincs ajtó
kifelé

Ami helyes

nincs kiút
kívülállónak
egyedül
de menekül

A tó tükre

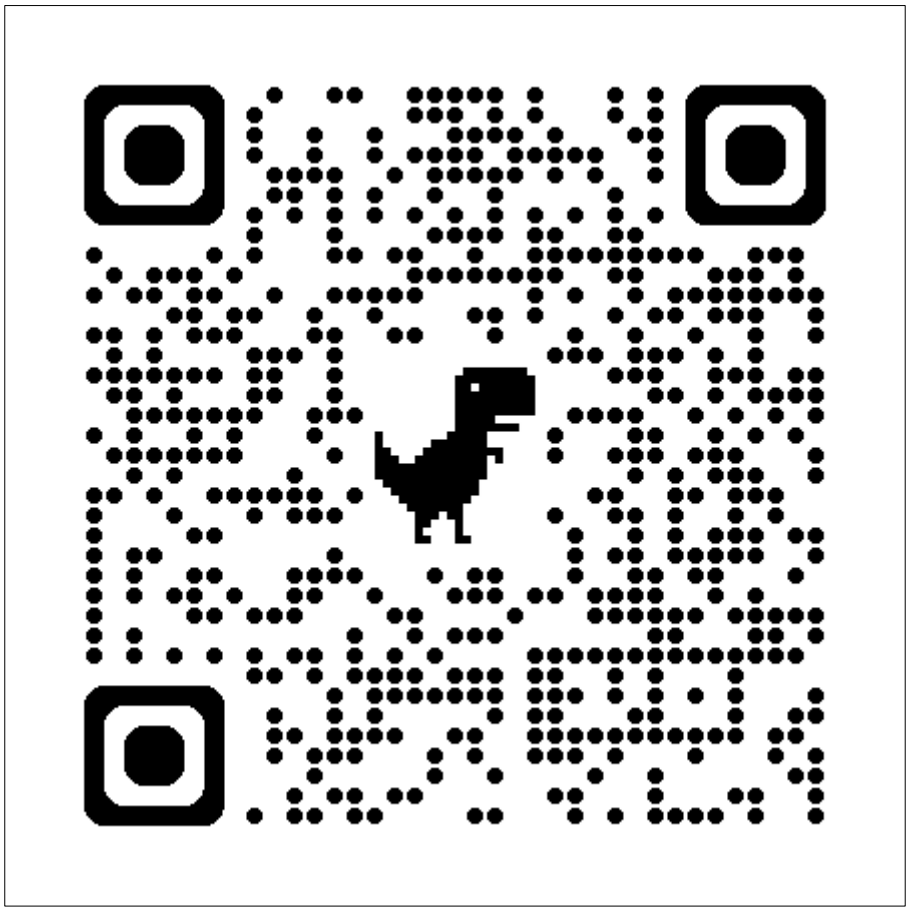
az ősz génjeinkben
valami csendes búcsú
mosolyainkban
sütkérezik készülődik
nem biztos
hogy tükrök vagyunk
de tükröződünk
burokban

valamennyi oxigénben
buborékban
néha kipréseljük magunkból
akik valójában vagyunk
visszavert vágy az életünk

Válasz a mélybe

sajátos mozgáskultúra
jellemez ha cammogok
a hangokhoz miket
bevetnek ellenem
értem szirének
tudom az élet
nem lényeg
amíg lehet pecázom
horgomra akad a keszeg
pikkelyek közt a szív
megremeg
s már ő is sejti
a keszeg a hal
ami ma meghal

HAJDÚ MÁRK előadásában

LABANCZ ESZTER CSENGE

Nagyon furcsa mesék

– Sir Austin Boulevard, mit gondol arról, hogy az írónő könyvében hajlékot keresett az ön írásainak?

– Irreleváns dolog azt feltételezni, hogy érdekel. Szellem vagyok.

– Vagyis ön akkor élőhalott?

– Nem, a szó szoros értelmében én nem létezem.

Rachel Gins az erkély korlátján könyökölt és figyelte az alatta elhaladó éjszakai utcaképet. Az utóbbi időben nem aludt jól, forgolódott az ágyban ha csak eszébe jutottak a múltban történt dolgok. Mintha egy láthatatlan erő folyamatosan ébren akarná tartani, hogy emlékezzen. A friss levegő tudta csak megnyugtatni, kitisztítani az elméjét. Elkapta az egyetlen ellenfelét, aki ártott a világának, amiben felnőtt. Most mégis kísérteni kezdte a tudat, hogy a nagy ember álarca mögött több rettentő ördög is lakozik. Rachel, ahogy hátrafordult, meglátta a tükörképét az üveg erkélyajtón. A valóság könyörtelenül megváltozik a szemünk előtt, a talpunk alatt, ha nem vigyázunk, és akkor születnek az igazán furcsa mesék.

Annak idején a szaktekintélye tapintott rá a lényegre, amit az igazság iránti fogékony vágya vezetett. Ezért viselt a jobb csuklója belső felén egy iránytűt is. Valamit mindenkinek kell csinálnia, hogy ne legyünk csak árnyékok az evolúció mezsgyéjén. Mikor alkalmas az ember a feladatára. Az arcán látható érzelmek és gondolatok nem arról árulkodnak, hogy ő lenne a legmegfelelőbb ember erre a pozícióra. Nincsen neki semmi titkolt vagy explicit mágikus ereje. Ezen azért el kell gondolkozni. Porter adta neki a szemüveget, amivel egy kicsit másképp látta a valóságot. Ó, Porter mit tudtál, amit én nem?

– Oké, lássunk kicsit másképp – fordította át egy széket Porter és ült le rá. – Mik azok a dolgok, amik miatt fennáll a felismerés lehetősége?

– Ujjlenyomat, az arc és a test egyes részei, hang, aláírás, email – kezdte el sorolni Rachel.

– Azt kérdezted, hogy miért. Hát ezért…

Akkor értette meg ennek a jelentőségét, amikor jobban is megismerte Portert.

A lány szemében visszatükröződtek az információk. Dühöt és kétségbeesést érzett, amiért nem vette észre a nyomokat. Ökölbe szorította a kezét, majd párás szemmel nézett fel a plafonra. Okos embernek gondolta magát, aki képben van mindennel, aki a szabadidejében olvas és fejleszti önmagát. Most egy naiv bolondnak látta magát.

Rachelt egy olyan szobába kísérték, ahol drót alakú próbababán kifeszítve egy fekete búvárruha állt. Ahogy közelebb ment, észrevette, hogy a nyakától egészen a háta felső részéig egy csuklya pihen.

– Rachel, bemutatom neked a Csuklyást, Csuklyás, ő itt Rachel, a gazdád – tette a kezét a baba vállára Porter. Majd egy furcsa maszkot adott a lány kezébe, fekete színű, felső részén sötétített lencséjű szemüveggel. Rachel a saját arcát látta visszaköszönni a maszk fényes felületén.

Amikor viselte, azt érezte, hogy egy picivel talán vakmerőbben és magabiztosabban látja a világot. Mintha az énjének ez a része valahogy kívül állna a társadalmi normákon és megtehetne olyasmiket, amit egyébként máskor nem tenne meg. Fölfelé lépdelt a tudományos központ lépcsőin az épület teteje felé. Porter egy utolsó tesztet akart még elvégezni, mielőtt a Csuklyás elkezdi az életét. Kint a tetőn a Nap még a délutáni fényben ragyogott. Porter a peremnél várta, a haját a szemébe fújta a szél. Ő bezzeg nem félt annyira a magas helyektől, ő nem akarta mindenáron elkerülni. Ő nem érzett egyet a Szédülés főhősével.

– Csak annyit kell tenned, hogy leugrasz a tető pereméről – sétált vissza a többiek mellé Porter. A kezében egy tablet, amibe az imént betáplálta a szükséges adatokat és információkat.

– Ugye csak viccelsz? – nézett le Rachel. A szemei alatti tér hirtelen ijesztően megnyúlt és a lány kibillent az egyensúlyából, akárcsak egy ingaóra. –Tériszonyosoknak egy kicsivel nehezebb a világ.

Porter arcán halvány mosoly jelent meg, mielőtt azt mondta volna, hogy emlékezzen mindarra, ami a szívében és a lelkében van. Rachel nagy levegőt vett, majd megacélozta magát és nekifutott. Az épület pereméről elrugaszkodva egy szaltó kíséretében ért földet.

Ahogy körbetekintett, feltűnt neki, hogy nem oda érkezett, ahová számította, hanem a fal elé közvetlenül. Mintha egy mágneses erőtér vonzotta

volna ide, a karját a háta mögé becsúsztatva minimális rezgést érzékelt. Egy rovarcsapat mechanikus elegye helyett finom gravitációt szabályozó érzékelők kapcsolódási hangját hallotta. Sokáig megmaradt ez az emlék és elkísérte őt. Porter egy hét után javasolta, hogy mutatkozzon be a városnak a Csuklyás, mert az illendőség így diktálta. Valójában valahonnan kapott egy fülest, hogy egy vezető illegális partit rendez egy luxus tetőtéri apartmanban. Másfajta ösztön lépett életbe, amikor felöltötte a Csuklyást. Másképpen és nagyon másmilyen helyen futott át. Tetőkön szaladt végig és ugrált egyikről a másikra a sötétben. Mint egy madár, aki hirtelen rugaszkodott el és most az égen szárnyal. Lenézett az alatta elterülő utcára, ahol emberek mentek és nem is sejtették, hogy a következő napon meg fog változni a világuk.

Az utolsó tető szélén megállt és leguggolt. Ott volt a szeme magasságában a tűként magasodó felhőkarcoló, aminek a legtetején ma éjjel ünnepelnek a hazugók, a korruptak, a kétszínűek, a kegyetlenek. Egy szóval a nem emberek. Egy szűk felsőbb osztálybeli szörnyeteg, amely a nem létező sikereit ünnepli. Ezért jött el idáig, azzal leugrott és igyekezett elérni és megkapaszkodni egy erkély korlátjában. Innen átlendült, és mint a dzsungel mélyén élő gyíkok úgy mászott fel a csúcsig. A sors adott egy friss mázlit, a terasz közvetlen közelében nyitott szervizablak fogadta. Besurrant és néptelen folyósokon sietett a megfelelő pontig.

Persze, hogy kibérelték az egészet egyetlen egy éjszakai eseményért. A lépcsőház mellett haladt el és lenézett a mélységbe. Lent önmaga civil változata nézett fel rá, majd eltűnt a különös jelenés. A lány ekkor hallotta meg a zenét. Vannak olyan pillanatok az életben, amikor elhisszük, hogy a hangok nem fognak megbántani, megijeszteni minket, és vannak azok a percek, amikor minden félelem elszáll és valami más lép a helyébe. Rachel az apartman bejárata melletti sarokban lapulva figyelte az eseményeket. Ki tud klasszikus zene elektronikus változatára vígan táncolni? Ha volt valami, amitől még ő is lúdbőrözött, az az ízléstelenség volt. Bepillantott és egy zenekart látott, akik ímmel-ámmal játszottak, miközben a hangszórókból dübörögve szólt a pokoli zene. Mégis miért vannak itt, ha van gép, ami helyettük szól? Óvatosan a zenegép mellé lépett és elvágta a csatlakoztató kábelt. A zene automatikusan leállt és mindenütt csodálkozó arcok meredtek egymásra. Rachel úgy gondolta, hogy ilyenkor szokott a filmekben egy tücsök ciripelni, hogy szemléltesse a kínos pillanatot. A lány ekkor számot váltott és felcsendült

a Birodalom utánozhatatlan leitmotivja. Az elnök, aki miatt Rachel itt volt, az elején még viccnek fogta fel a filmzene hirtelen felcsendülését, majd mikor rájött, hogy ez nem valami gyerekes vicc, az embereivel a zenei állomáshoz futott. Hát így sem látta őt még senki soha – surrant át a lány és állt meg közvetlenül a terasz korlátja előtt. Ebben a pillanatban az elnök, felsővezető és álszent hazaszerető révén, megpróbálta megoldani a technikai hibát. A Csuklyás hangja verte fel a csendet.

– Én a maga helyében nem tenném – emelte fel az egyik kezét a magasba Rachel, amiben pontosan olyan kapcsoló volt, mint aminek a zenei sarok asztalán kellett volna lennie.

Mindenki hátrafordult és meglepődve figyelték az első bálozóként bevonuló lányt a fekete csuklyás ruhában. Az arcán maszk volt, aminek a felső részén egy sötétített lencséjű szemüveg foglalt helyett.

– Szép kis társaság gyűlt ma itt össze – ugrott fel az egyik ételekkel megrakott asztalra.

– Ki maga? – indult meg a lány felé indulatosan az elnök, a gyűrűs ujját Rachelre szegezve.

– Az hamarosan kiderül – rugaszkodott el a lány és egy jól irányzott lövéssel a vendégek arcába rúgta az egzotikus csemegékkel teli tálakat. A vendégek egy percre megvakultak és elveszették az egyensúlyukat, aminek következtében az elnök hasra esett.

– Ne nézzenek így rám, segítsenek fel és kövessenek! – ordította érett paradicsom arccal az elnök a biztonsági személyzet felé.

Rachel eközben visszasétált a teraszra és a korlátnak dőlve várt. A biztonsági szolgálat egy teknős sebességével találta meg a főnökükkel az élen. Hihetetlen, hogy ezek vannak vezető és irányító pozícióban.

– És most mi lesz? Körbe vagy véve picinyem! – mosolyodott el az elnök, mintha nem lenne ebben a tettében semmi nyomasztó. Akárha felcserélnénk egy pitbullt egy öreg hölggyel.

– Valóban? – hátrált a terasz felé, majd ugrott fel a korlátra a Csuklyás. Meghajolt, majd bájosan integetve leugrott egy hátraszaltó kíséretében.

Igazán előkelő, disztingvált bemutatkozást láthattak, de ők csak azt kiáltották nekiszaladva a terasz végéhez, hogy:

– Ez őrült, így kitöri a nyakát!

Rachel azonban a gravitációnak ellentmondva állt függőlegesen az üvegfalon. A ruha gravitációs érzékelőinek módosításával, amit persze sohasem fog elmondani Porternek.

– Hogy ki vagyok? Nevezzen Csuklyásnak, kedves miniszterelnök úr! Még találkozunk!

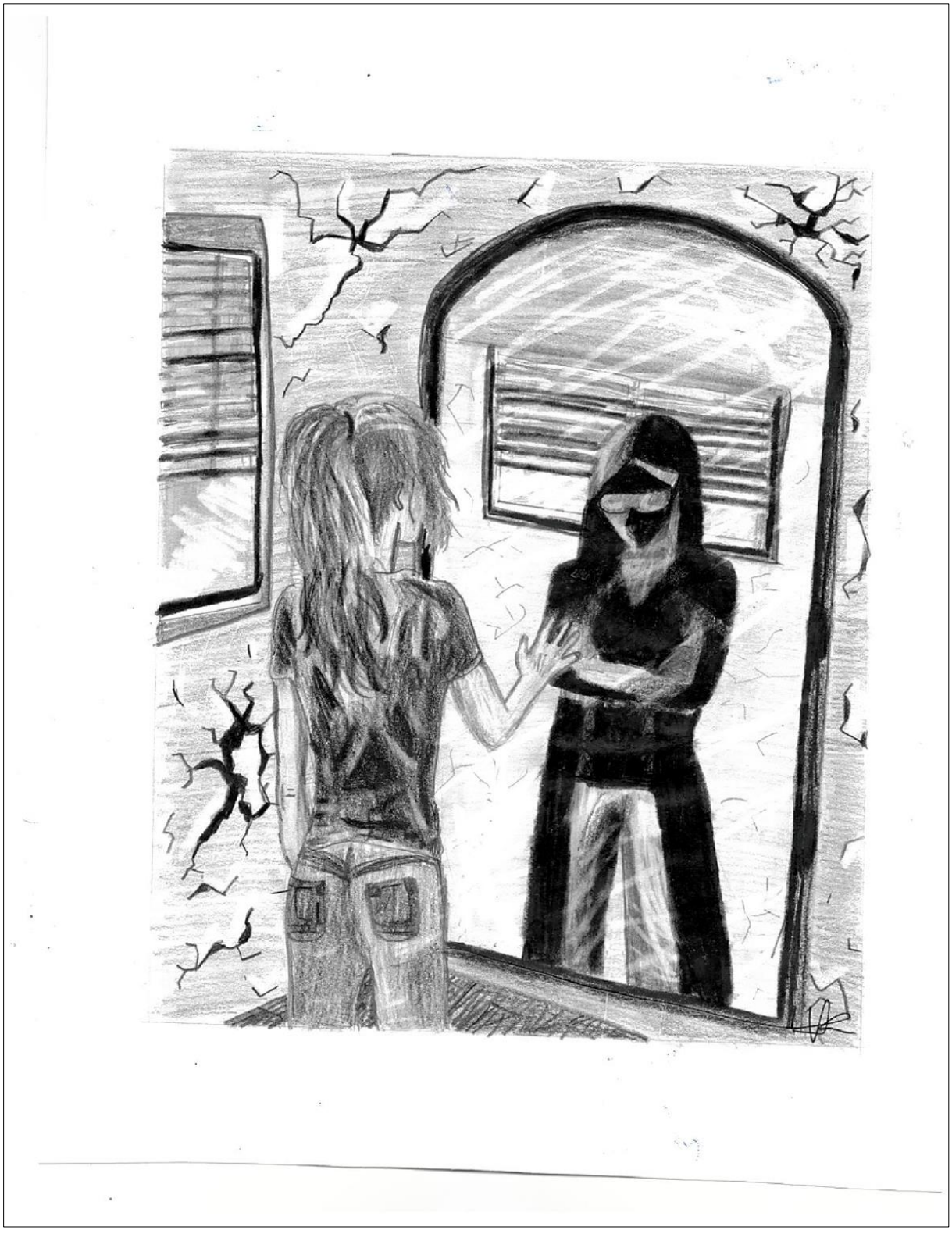
Megtette, meg volt az első hivatalos küldetése. Meg sem állt a legtávolabbi házig és ott cikcakkban leugrált a sikátorba. A szemetes alá bújt, amikor meghallotta a helikopter hangját. Miért is nem lepődött meg ezen? Várt, amíg elhalkul a gép, majd kivette a fekete sporttáskáját és visszavedlett Rachel Ginsé.

Pár nap múlva valami folytán Porter még valakit bevatatott a modernkori Robin Hood titkába. Ekkor ismerte meg Rachel Adamet. A lány közvetve már látta a fiút az egyetemen, igaz akkor más társaságban, Elice LeBlanc barátai körében. Elice éppen Taliával és Eliottal beszélgetett valami irodalomtudományi kérdésen, ami megfogta Rachelt. A lány csak annyit hallott, hogy Eliott ezt kérdi Taliától:

– Hogyan tennéd ezt meg, drága barátom?

Így utólag ez a kérdés nagyon sokféleképpen értelmezhető és sokféleképp lehet rá választ találni. A lány szemében a bátorság, a remény és az igazság tudatával.

A tükör előtt méregette magát, hogy lássa azt, amit eddig csak felhőkarcolók elmosódott üvegén és pocsolyák gyűrűző felületén látott. Gondolj arra, hogy a ruha rajtad van – ezt mondta neki legutóbb Adam.

Grafika:
HORVÁTH KINGA

Módosításokat hajtott végre a kosztümön, mert úgy hitte, mindenre készen kell állni. Mechanikai szabó, aki az informatikával varr. A jobb kezével a bal csuklóját fogta, miközben becsukta a szemét. Adam egy neuronok által vezetett karperecet adott, amivel az agy képes volt aktiválni azt az információt, hogy a lánynak szüksége van a ruhára. Lelki szemei előtt látta, hogyan alakul át a teste, hogyan lesz sok millió apró nanokockából egy éjsötét öltözet. A szövet megegyezett az előzővel, szinte testvérek voltak, azzal az egy különbséggel, hogy az egyikük előbb született. A mostani szélesebb spektrumon engedte a lányt mozogni. Jobban érzékelte a tereptárgyakat és képes volt szellemként alkalmazkodni is. Semmilyen nyom nem marad azután, aki voltaképp nem is létezik. Mint ahogy a szellem vagy fantom író, Sir Austin Boulevard esetében.

Egy épület körvonala tűnt fel. Krémfehér falain az oromdíszek emelték ki az időtállasát. A minisztériumi irodát eddig még csak egyféle nézetből látta, úgy, mint mindenki más. Rachel alatt a létra az ellenkező irányba kezdett el dőlni és vészesen közeledett az aszfalt szintjéhez. A kezeit a létra széléihez szorította és Adamnak kiáltott. Még mielőtt a szomszéd oldalra pottyant volna, a lány újból az ablak üvegét mosta. Csak egy hajszálon múlt a tervük ezen része. Miközben vígan és füttyszó kíséretébe az ablakot törölte le, becsúsztatott egy apróságot a másik oldalra. A kis lény egy speciális pondró volt, amely lemászott a padlóra és ott osztódni kezdett. Mikor elérte a kívánt számot, célba vette a számítógépeket és befészkelte magát a gépházakba. A pondrók speciális adatirányító készülékek voltak, amik távvezérlés nélkül is képesek voltak a célhelyet megtalálni és egy beprogramozott parancssor lévén átirányítani a kért vagy szükséges információkat. Adam ötlete volt, hogy így érjék el az adatokat, érintésmentesen. A fiú több száz entomológiai szakkönyvet nézett át, hogy kialakítsa a lehető legjobb bogarat. A pondrók tökéletesen funkcionáltak.

Azt hitte, hogy csak az épületekről tud leugrani, de most, ahogy az éjszaka látszólagos csendjében mászott fel a miniszteri hivatal falán, kezdte átértékelni a technológiai csodákat. A krémfehér falak a sötétben feketének tűntek. A lány a negyedik emeleten óvatosan átlendült az erkély korlátján és lehajtotta az üvegfalú erkélyajtót. Adam azt mondta, hogy az ilyen fontosabb állami intézményekben nagyon erős és rendkívül specifikus riasztórendszer van kiépítve. Tíz másodpercig kell elszámolni és egy kattanás kíséretében kell

belépnie. Ezek után megy minden, mint a karikacsapás.

A lány addig szemügyre vette a helyiséget: falra szerelt szekrények egy konyha pult középen és egy műanyag asztal hozzáillő székekkel közvetlenül az erkélyajtóval szemben. Rachel Gins besurrant az oroszlán felségterületére. A miniszterelnök irodájához osont és elővett egy rövid ideig kitartó festék sprayt. Felírta a padlóra a Csuklyás nevet és teljes erejéből belerúgott a miniszterelnök irodájának az ajtajába. Egy középkorú méreg-vörös arcú és kissé meglepett ember szaladt a Csuklyás elé, aki integetve tűnt el, majd jelent meg a teakonyha erkélyén. Rachel csakúgy, mint a legutóbbi alkalommal, a korlátról ugrott a mélybe egy hátraszaltóval.

– Hogy hogy nem volt jelen a Csuklyás azokban a szobákban? – a miniszterelnök lelkében egy kisebb vulkánkitörés ment végbe. Hát miért fizeti ezeket a barmokat, ha nem arra, hogy megvédjék?

– Uram, a lehallgató készülékek már jóval a Csuklyás előtt oda lettek helyezve – jelentette a biztonsági főnöke. Az egyik kibernetikai intézet alkalmazottja vizsgálta át a kérdéses eszközt nyomok után kutatva, de ez idáig semmi konkrét bizonyítékot nem talált. Minden a legnagyobb rendben volt, a banki kivonatok és a szerződések ugyanúgy abc-sorrendben sorakoztak elkülönített mappákban és a titkosabb, inkriminálló dokumentumok jelszóval védett mappákban elrejtve különböző triviálisabb fülekben.

– Akkor mi a francért tört be az épületbe? – teremtette le az embereit az elnök. – Ha csak azt akarta, hogy pár régebbi adat kivándoroljon a közösségi média felületeire és egy-két független hírolvasó szerv irányába...

– Uram, ennél azt hiszem jóval többről van szó – fordította oda a tabletjét a kommunikációs és marketing igazgatója. Körülbelül tíz olyan online hírközlési portál cikkei voltak kifényképezve és linkkel ellátva, amik a kikerült információkkal le tudtak hozni egy komolyabb horderejű cikket. Mire mindegyiket végigolvasta, látta, hogy nem érezhetik biztonságban magukat.

Rachel azt érezte, hogy valami nincs rendben. Csuklyásként ült az egyetem égig nyúló tudományos központjának a legtetején és az alatta elterülő fényözönben fürdő várost szemlélte. Nem hitte el, hogy létezik olyan ember, akinek a szemében ő egyenlő lenne a máglyára való ördöggel. Csak azt tette, amit a szíve diktált, amiért köpenyt ragadott. Most mégis aggódott szüntelen.

A miniszterelnök az ablakából figyelte a város azon arcát, ami csak éjjel nyílt meg előtte. Egyik kezében egy borospohár, a másikkal az ablakpárkányt markolta egyre erősebben. Addig teszem, ameddig egy földalatti sírgödörben leszel eltemetve – dobta a poharát a szoba egyik sötét sarkába. A Hold megnövelte az árnyéka képét, de az elméje üresen várta a bosszút. Rossz farkast táplált és most a szemébe nevetett, miközben nekidőlt elkeseredetten és dühödten az ablak alatti falrésznek. Az üres tárgyaknak adta ki a haragból szerzett ordítását. Tehetetlennek érezte magát, érezte, ahogy valami belülről emészti és perzseli fel. Nevetni kezdett, ahogy azok tették, akiket lesepert a pályáról, akiket bezárt a zártosztályra, akiket a fékeveszett őrülettel tudott csak azonosítani. Én lennék a kibaszott miniszterelnök – emelte meg a bal karját, mintha valakit üdvözölne éppen.

E percben két lélek nézett egymás szemébe, még ha egy városnyi távolság is volt közöttük. Rachel szép lassan felállt, csakúgy, mint a miniszterelnök. Egy pillanat erejéig még visszanéztek a másikra. Megfogadtak valamit, ami ki nem mondottan kötelezte őket. Ez csak a kezdet.

A következő napokban rohant nappal és éjjel. Az egyetemi feladatai előnyt kezdtek el élvezni és valahogy már nem úgy tekintett rájuk, hogy egy helyben kapaszkodik. Előadásokat tartott és látogatott, információkat gyűjtött. Írt és dolgozott, néha az egész testével tartott meg lapokat és könyveket. Remélte, hogy egy időre békésebb idők következnek és nem kell egy másik identitást is magára öltenie. Azt nem tagadhatta, hogy élvezte, ahogy a várost szeli át, ahogy megváltozik az épületek sziluettje, anatómiai szerkezete. Mintha egy pillanatra megfeledkezne arról, hogy zuhanna a föld felé, aztán átfordul és az üvegfalú felhőkarcolók oldalán ugrik a mélységbe és ér földet. Egy akrobata vakmerőségével és egy balerina precizitásával.

Átvágott a botanikus kerten és a természettudományi laborokat összekötő parkon és a déli kapu felé sétált. Hallgatók siettek be órákra vagy éppen megbeszélésekre és ugyanennyien hagyták el a kampuszt az ellenkező irányba. Rachel csak egy volt közülük, egy, aki egy kicsivel többet tett le már az asztalra. A régi Városháza épülete felé fordult, végig a hosszú és néhol rendkívüli módon kanyargós Királyok útja elnevezésű sugárúton. Majd lesz olyan pillanat, amikor azt fogja mondani, hogy nem kell félnie attól, hogy a Csuklyás kettéválasztja az embereket. A félelmet nem ismerő része mellé állnak a harcban a polgárok.

Csak lelépett a zebrán, majd hirtelen elugrott egy piros lámpát még hírből nem ismerő autós elől. A kocsi csikorogva fékezett, kisebb port is felvert. A lány az oldalára esett, de szerencsés szögben, majd porolva tápászkodott fel. Ideges, napszemüvegbe burkolt arc hajolt ki az ezüstszínű luxus autó hátsó ablakából, majd feszült csöndben szállt ki. Túlságosan is jól szabott szürke öltönyt, fehér inget viselt és élére vasalt nadrágban állt meg alig pár méterre a miniszterelnök Rachel előtt.

– Nem esett baja? – nyújtotta a kezét a lánynak. Rachel a lelkében hadakozott, nem így kellett volna reagálnia ennek az embernek. De honnan is tudná, hogy éppen az esküdt ellenségével áll szemtől szemben? A lány óvatosan fogta meg a miniszterelnök kezét.

– Köszönöm.

– Sajnálom, hogy ilyen kellemetlenségbe kellett hoznom önt. Azt hiszem, jobban kellene figyelnem, ha már a polgárainknak is ezt üzenem. Van kedve velem tartani? Elviszem, ahová az imént tartott – tárta ki az autója hátsó ajtaját. Rachel az oroszlán szájában táncolt már. Nagy levegőt vett és beült a miniszterelnök kocsijába és Porter lakásának a címét adta meg a sofőrnek.

A Rolls Royce Phantom Price szinte hangtalanul gurult végig a Királyok útján. Rachel kézzel varrt bőr ülésben nézett mereven maga elé, mellette a miniszterelnök éppen egy hívást fogadott. Mikor letette, a lányra nézett és megkérdezte, hogy milyen tudományterületen dolgozik.

– Kriminalisztika.

– Érdekes tudományterület, nem mindenki vállalkozik erre – és itt abba is maradt a beszélgetés. Később egyszer csak megszólalt mégis az elnök.

- Tudja, nagyon emlékeztet valakire. Nagyon szép a szeme, indigó, ha nem tévedek?

Rachel bólintott.

A miniszterelnök később azon a furcsa lányon gondolkodott, akit kora délután majdnem elütött. Meglazította a nyakkendőjét és ellazította magát. Miért olyan érdekes egy papírforgató okostojás? A szemeiben volt valami megmagyarázhatatlan, mint azokban a őzekben, akik egy pillanatra az autó fényszórójába merednek. Meglepettség és felismerés. Kit láthatott meg Rachel Ginsben akaratlanul? Közben Rachel végig azon gondolkozott, hogy ez az ember felismerte őt és most hadjáratot fog ellene indítani, mint az ókoriak annak idején.

– Ha sejt is valamit az oroszlán, akkor azt megtartja magának, csak félig avatja be a gárdáját – vakarta meg a tarkóját Porter.

– Erre mondják azt, Mr. Hand, hogy elterelés – nézett fel Adam. Éppen egy újfajta szoftverrel kísérletezett.

– Ha nagyszabású többlépcsősben gondolkozik, akkor számíts arra, hogy sakk helyett dominózni fogsz – bökött Porter Adam felé. Adam nem nagyon hitt a sorsdöntő eseményekben és a tudományokban. Nem figyelt az ilyen jellegű jelekre, nem használt füstölőt és nem égetett csontokat teliholdkor.

A lányt még mindig zavarta az utolsó kép. Amikor éppen elindulna, megjelenik az ezüst fantom, és amikor a kocsiajtóhoz nyúlna, hogy beszálljon, a miniszterelnök alakja megváltozik. Az arcát elnyeli egy fekete árnyék, a szemei vörösen vibrálnak, a teste vonalai mentén sötét repedések jelennek meg, melyekből kénköves gázok bújnak elő vicsorogva. Egy nagy üvegtörés és a kép, amitől még az imént félt, darabjaira hull a lány szemében. Remegett és rázta a hideg, közben meg óhatatlanul sírhatnékja támadt és a hányinger kerülgette. Porter és Adam hangjai mintha egy vízzel teli medence aljáról érkeztek volna hozzá. Mindig is forgott volna vele a világ vagy csak most…?

– Várj! Ezt ugye nem mondod komolyan? Nem ronthatsz rá házastul a miniszterelnökre! – kiáltotta Adam Porternek, miközben Rachel kinyitotta a szemét és a plafon visszabámult rá. Hány óra van és mennyi múlt el azóta, hogy elájult? Óvatosan felkönyökölt. Lépj mindig egyet hátra, hogy kettővel előrébb legyél, mondta kiskorában a nagyapja, amikor először vitte el őt a Nagy Művészeti Múzeumba. Lerázta magáról a képzeletében rámászott rossz dolgokat és felült. Hogy bírták ezt annak idején a lovagok és a szuperhősök?

A miniszterelnök sohasem ült még úgy a székén az irodájában, ahogy most. A lábait az asztal lapján pihentette és jólesően dőlt hátra. Nyomot fogott. A Csuklyás már a markában van, még egy jól megtervezett és kigondolt lépés, és vége lesz ennek a malőrnek. Ő megállíthatatlan, csak kellő kapcsolati tőke és erős kéz meg ígéretek kellenek. Nem érezte, hogy baj gyűlik a feje fölött. Még egyszer kortyolt a jobb kezében lévő pezsgős pohárból. Mindenre van lehetősége, nincs lehetetlen, csak tehetetlen.

– Öhmm…miniszterelnök úr, elnézést, zavarhatom egy percre? – szólt a rögzítőn az asszisztensének a hangja kissé remegve.

– Miről lenne szó, Alexandros? – nyomta le a gombot.

– Nem… nem is fontos annyira, csak kérem, uram, ne menjen fel a személyes közösségi média oldalára – hadarta Alexandros rémülettel a hangjában.

Csak ne most, amikor minden olyan jól működött – rendeződött vissza a miniszterelnök. Kivette a zakója belső zsebéből a mobilját és belépett a közösségi média bugyrába. Amit ott látott, az felért egy beutalóval a kardiológiára. Valaki járt itt, ezen az elvileg megszentelt helyen, és megsértette az ő magánszféráját.

– Mondja le a mai programjaimat és hívja fel Philt a televíziótól. Bejelentek valamit – küldte el a miniszterelnök Alexandros Konstatinyt, aki miután becsukta az ajtót, kénytelen volt venni egy nagy levegőt.

Phil McPhil a legnagyobb televíziós csatorna igazgatója, aki bement hozzá, kevesebbnek érezte magát, mint amikor kijött. Egy sejtés indult meg az agyában, és ez nem tetszett neki.

Még tíz perc, és a világ alapjaiban változik meg – fogott kezet a miniszterelnök Phil McPhillel, mint egy régi jóbaráttal. A legelegánsabb és drágább öltözetét vette fel és feltűnően magabiztos volt. Phil meghökkent, amilyen hete volt ennek az embernek, furcsa volt ez a fajta erős karizma. Talán nem fog az állásába kerülni, hogy ezt a díszes karót kell prezentálnia a város lakóinak. A miniszterelnököt éppen sminkelték és egy szőrkefével porolták le a ruháját. Túl késő már meggyónni a bűneinket – fonta egymásba a karjait maga előtt Phil.

Még tíz perc, és a világ megváltozik – ültek le Rachelék Porter nappalijába, hogy meghallgassák egy felettébb piszkos diktátor beszédét. Csak figyelj – kapcsolta be a készüléket a lány, és megjelent a miniszterelnök alakja.

– Jó estét! Az utóbbi időben sajnos nem tudtam minden erővel azon lenni, hogy a lehető legjobban tudjam teljesíteni a rám bízott feladatokat. Ennek a szomorú oka egy árnyékharcos, aki magát Csuklyásnak hívatja. Ez a hitszegő, álnok gonosztevő a rendszer ellensége és haladéktalanul el kell távolítani. Ezért megkérem önöket, derék állampolgárokat, hogy harcoljanak ellene! Ne engedjük, hogy mételyként taszítson minket az apokalipszis felé! Aki szeretne információval szolgálni a Csuklyás hollétéről és a társairól, az jöjjön be személyesen ügyfélfogadási időben a miniszteri hivatalba. Tegyük együtt szebbé a városunkat és a jövőnket!

Rachel a lakásnak az utcára néző ablakából figyelte a város látképét. Az, amit tett, nem volt bosszú, legalábbis ő úgy hitte. Virtuális tükröt tartott a miniszterelnöknek, hogy lássa, a hibák őt sem kerülik el. A szájához emelte a kezében tartott teásbögrét és kortyolt belőle. Megváltozott, reagált arra, ami a városban zajlik. A miniszterelnök kiterjesztette a kettőjük sakktábláját, így ő is tenni fog néhány nagyobb lépést. Eddig csak te és a szűk köröd látott – sétált vissza a rejtett laborba.

Soha nem eshet az imázsán akkora folt, hogy lemondásra kényszerüljön. A papírpohár dobálást és a szitokszó áradatot még kibírja, mert azokat még könnyen lehet befolyásolni. Az emberek változnak, de ugyanazokat a köröket futják le mindig. Ha a történelem lenne az élet legnagyobb tanítómestere, akkor nem hagyná, hogy ő az élet szerencséjével játsszon éppen hazárdjátékot. Megigazította a nyakkendőjét és a mandzsettagombjait, és kisétált az irodája ajtaján. Alexandros fölfelé sietett a lépcsőn, hogy informálja a főnökét. Amikor meglátta, hogy a miniszterelnök vele szemben szedi a lépteit, elámult és irányt váltott. Sohasem jön erre, mert az olyan lenne, mintha a főurak a cselédlépcsőn járnának fel s alá. Valami mozgatta az elméjét, követte a főnökét le egészen a belső udvarig. Alexandros az ablakok felé tekintett, hátha mások is kiszúrták, hogy hol jött le a főnökük. Ha valakinek fény gyúlna az agyában azt illetően, hogy a miniszterelnök elméjében zavar lenne, akkor nem bocsátaná meg magának, hogy éppen vele van.

– Mi az, Alexandros! – állt meg a Rolls Royce Phantom Price-ja mellett a miniszterelnök.

Ó, ha telepatikus képessége lenne, gondolta magában Alexandros. A miniszterelnök beült a vezetői ülésbe, míg a titkára becsusszant az anyósülésre. Épphogy be tudta magát kötni Alexandros, a főnöke szinte kitört a miniszteri hivatal parkolójából és elvágtatott a belváros irányába. Ez most már tényleg megőrült, kapaszkodott bele a titkár szorosan a biztonsági övébe és rebegett el egy imát. Kérlek ne ismételd meg azt az esetet, mantrázta a férfi, miközben egy nagy kanyart vett be a főnöke.

Rachel Adam mellett figyelte, ahogy a fiú montírozza a közlekedési kamerákat. Kereste azokat az összefüggéseket, amik mentén a terv következő lépése a helyére kerül. Az érzelmi kiakadása ellenére az a puzzle, amit megkezdett, hamarosan elkészül. Előrébb hajolt az agyagvörös kanapén, ahol

eddig ült, hogy jobban szemügyre vegyen valamit, ami az imént ezüst csíkként száguldott át a képernyő látómezőjén.

– Adam, létezik, hogy az oroszlán ámokfutást rendez a vadászterületén? – ült feljebb a lány, majd a nyitott ablakhoz futott és Csuklyásként ugrott az utca mélyébe. Adam egy villanásnyi emlékképet látott a lányból és a Csuklyásból.

Rachel soha nem volt olyan gyors, mint akkor, amikor egy őrült milliárdost kellett a jó útra térítenie. Alexandros egy hatalmas fekete madarat látott az anyósülés ablakából, és ezzel megszűnt a világ körülötte. Volt valami fenséges és felettébb ijesztő ebben a fekete csuklyás alakban, ahogy kecses mozdulatokkal száll a mélybe, majd ugrik fel a levegőbe. Mint egy madár az égen, követte a Csuklyást a tekintetével a férfi. A miniszterelnök akár egy prédára vadászó oroszlán hajtott a Csuklyás után. Mindenhol felégetted a világot – gondolta visszafordulva Alexandros.

Rachel tömeget hallott, eszét vesztett embermennyiséget, ahogy befordulnak a következő sarkon. Ha még az ellenkező irányba fordulna, akkor se tudná megakadályozni, hogy az őrült elnök bele ne hajtson a tüntetés közepébe. Emberek csillaga hunyna ki azonnal. Ez lenne a legveszélyesebb macska-egér játék, mely áldozatot követelt, ezt pedig nem hagyhatja, ezt itt és most le kell zárnia. Leugrott a kereszteződés elé és megálljt parancsolt. Az ezüst autó füstfelhőt hagyva lefékezett, majd pedig kipattant egy diadalittas arc. A miniszterelnök mámorosan állt meg a Csuklyással szemközt. Alexandros nem mert kiszállni az autóból, tudta, hogy a gyávaságot egy idő után már bűnként lehet azonosítani.

A miniszterelnök mintha a füle mellett robbanásokat hallott volna. A gyomra liftezett egyfolytában és rugózott a szeme a szemhéja alatt. Mit tett vele ez a különös szerzet? Arcát egyre inkább elöntötte az állatias indulatok hulláma. Életeket tett tönkre, kapcsolatokat fosztott meg a beteljesedéstől és fiatalok jövőjét zárta el.

– Üdvözlöm, miniszterelnök úr – köszöntötte Rachel Gins.

– Tudtam – fogta az egyik kezét a szája elé a meglepődéstől nevetve, majd valami megmozdult benne. – Maga.

– Azért, mert Rachel Ginsben felismertél valakit, lehet azt mondani, hogy ez csak egy egyszerű blöff a részemről, de… – fordult meg a Csuklyás. A miniszterelnök felé sandított ingerülten. – De akkor most nem veled állnék

szembe. Én a helyedben eltűnnék a közéletből és megkezdeném a hivatalos lemondásomat. Ez nem a te játéktered – tűnt fel újra Rachel, majd jelent meg a miniszterelnök arcától alig tíz centire. Érezték egymás lélegzetét.

– Nem félek tőled – suttogta a lánynak. – Légypiszok vagy a szememben és kosz a körmöm alatt. Rachel Gins egy senki… Inkább azt mondd meg, hogy miért érdekeljen egy ilyen mitugrász, szemüveges kelekótya okostojás? Tudom, hogy te vagy az.

– Ha így áll a játékod – azzal levedlette a Csuklyást és a legőszintébben állt meg Rachel Ginsként –, megtámadod a szabadság jelképét? Hazudsz önmagadról és szinte az egész világról.

– Mit gondolsz, mit tettem eddig?! Te voltál az, aki miatt komolyabb eszközökhöz kellett folyamodnom – őrjöngött a miniszterelnök.

– Azt hittem, egy miniszterelnök feladata, hogy irányítsa és megvédje az országa polgárait – szorította ökölbe a kezeit Rachel.

A miniszterelnök ekkor véglegesen levedlette az emberi oldalát és visszaalakult azzá az ősi állattá, ami minden ember lelkébe ott rejtőzik. A lányra ugrott és a torkát fogta, közben a térdével a lány vállát nyomta az aszfalt irányába. Rachel egy kutyát látott, egy pusztító, vérgőzös pokolkutyát. Akkorát ordított, amitől ő maga is elámult egy pillanatra, majd a miniszterelnök hasába rúgott és felugrott. A férfi szája széle felrepedt és vért köpött az aszfaltra, majd meghallotta a szirénák összetéveszthetetlen zaját és felemelt kézzel várta be a rendőröket. Rachel gúnyos és megvető tekintettel konstatálta, hogy az ország első embere egy méltán híres vallási pózt vesz fel ezzel a tettével. A Megváltó, mi?

A rend éber őrei elvezették és négy évre a hidegre csukták a miniszterelnököt. A lány azt hitte, hogy majd ekkor mosolyogva fog elköszönni és örülni fog. Nem ébredt benne sem megelégedés, sem öröm, hogy megszabadította az országot egy ördögtől. Mintha üresebb lett volna belül. Valami hiányzott, valami elment, valami kimerült.

– Ennyi év után aztán jön egy huss – imitált az egyik kezével egy versenyautót az elnök. Ez a Csuklyás mindent tönkretett, amibe az életét és a lelkét fektette. Egy ideig még nézte az ablak üvegén megjelenő arcának képmását. Tényleg egy emberbőr mögé rejtőző fenevad lenne, ő hozná el az apokalipszist? Embereket marna el, hogy azokkal fizesse meg a bűneit. Egy király lettél, aki vaskezű és szívtelen. Nem esett belé emberség. A gyertya már

leégett, ami ezt tartotta benne. Rossz farkast kezdett el táplálni és megszerette ezt az életformát.

– Te miért vagy itt?

Egy magas, vékony fekete hajú fiú fordult felé.

– Nem tudom, csak arra emlékszem, hogy egy fiatal lány tett tönkre és hozott ide.

Rachel Gins a Történészek Csarnokában nézett fel egy közel két méter magas úriemberre. Van abban valami izgalmas, ha elképzeljük, hogy a kalandorok és a tudomány szakavatott emberei között nem volt olyan éles határ, szinte soha. Eszébe jutott, hogy a Csuklyás az énjének azon része, ami mindig is benne volt. Úgy érezte, hogy bárhova is fog nézni, bárhol fogja is magát látni az elkövetkező időszakban, nem fog megretteni a tükörképétől.

LABANCZ ISTVÁN

robalrab

bar laborban
kotyvasszunk
barla bort,
tükör előtt,
kegyelemmel,
hangos

csenddel,
figyelemmel,
az ajtó
nyikorog
újra

Utópia

elérte őket
Utópia,
a gépek gépe
- egyet fizet,
ötöt kap -,
e furcsa
kollektív
(álom)gömb
(a jövőben)
barlaborokra
vadászik,
leláncolt leblanc,
lasszó fogta molotov,
elice bénítva,
gróf úr börtönben,
manki szigeten
mind
ugyanazt
álmodja,
alkotja,
gondolja,
ez
Utópia
üzemanyaga

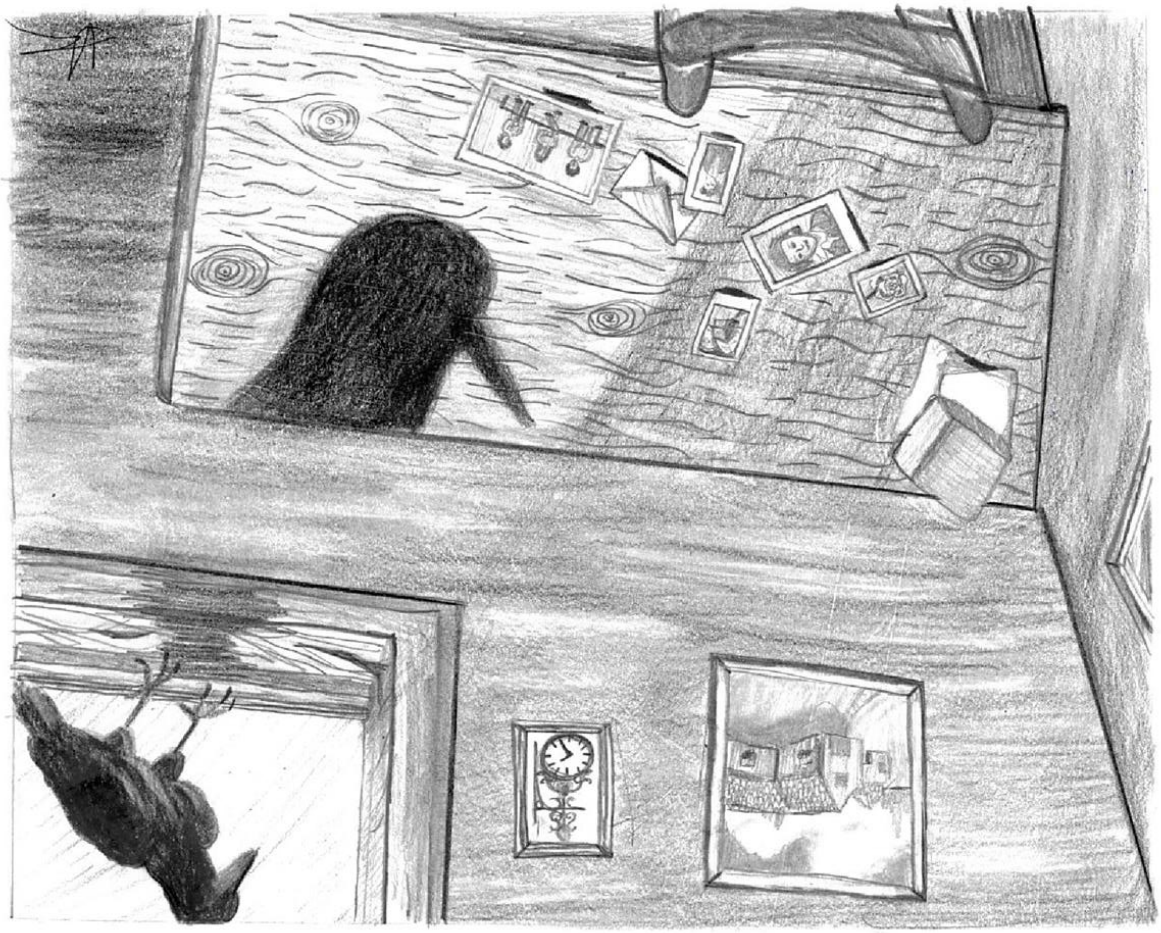

Az elrontott fotók kallódása

mikor valaki
elköltözött,
pár fotó maradt
míg egy varjú
kőrözött
odakinn

mikor valaki
beköltözött,
látta más múltját,
míg az asztalon
kallódott
a gyűrött fotográfia

kár, hogy az időnk
véges,
kár-kár-kár

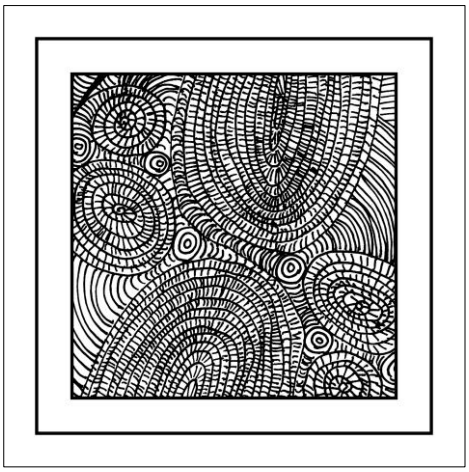
Grafika:
HORVÁTH KINGA

filatorigát

filatori
gátja
amíg tudta,
kívül tartotta
a fekete masszát,
az univerzum karját,
majd e fura
szinkronicitá(r)s
karókkal kezében
utat
matatott,
tarot
az élet

Teremt

ez itt a
gerenda,
árnyéka
teremt, a
messzeség
flegma még
gondolat
nyomot hagy
m
á
s
o
d
p
e
r
c
n
y
i
t

kispest

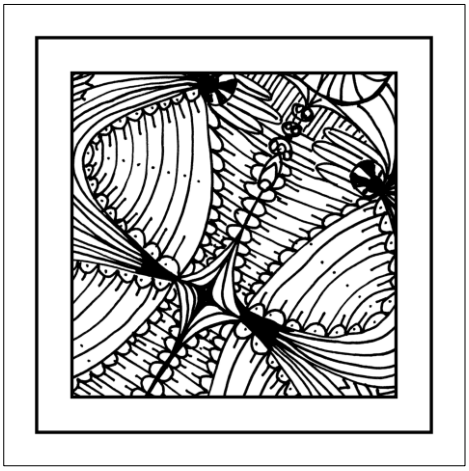
a kettő a paszt,
kispest nem kaszt,
így
gyere, ünnepelj
velünk,
puskás, bozsik, tichy
détári, bárki
megmondja,
a múlt a jövő,
a jelen a jövő,
jövünk,
lövünk
történelmet

Hirdetés a Sóbucka Népe 14. oldalán, jelige: Somnus

"Alig használt álom ágyon alul eladó! A zöldellő rét megfelelő rákészülés esetén hamar elérhető, garantált a rémek, szörnyek és verejték nélküli létsík! 30 napos visszafizetési garanciát adok, amennyiben nem megfelelő a képzelet országának e szeglete, a visszatérített összeg mellé ajándék álomfogó jár!"
Grossa Tihamér

alagút

a kozmosz máza
az ember,
annak láza
egy fegyver,
gyógyír az nincs,
mint
hosszú hajon egy tincs,
a hit harca
isteni
abrakadabra,
dobre, dobre

Adom

Adom
az utam
másnak, az
Örökkévalóságnak,
a szertelen
hallgatóságnak,
viszem
tükröm,
ha belenézel,
láthatod,
mivégre karcoltak

halandóságot
számunkra ott

közös

a test az a
burok,
hol fárad, marad
a múlt,
jövő felé félúton
költözik
a lélek

Várd meg

"Fekete az ég,
fekete az ég,
rossz feketeség...
...várd meg a reggelt,
su-ga-rast,
su-ga-rast,
tün-dök-lő
a-ra-nyat."

/Sóbuckai mondóka/

Órás

A sóbuckai idő múlása egy személynél nem okoz ráncokat, nem okoz görnyedt testtartást és nem hoz elő memóriazavarokat. Az órás csak csendben teszi a dolgát: a lassuló mutatók mozgását képes eredeti sebességre hozni, az elöregedett rugókat cserélni, miközben testét ugyanaz az energia járja át, mint ami ezeknek az apró alkatrészeknek ad új erőt.

Rövidek

Ennyi véletlen nincs, hogy minden egyfelé mutat. Felé felém. Félelem nélkül.

A pogány álma, hogy felnégyelése után is legyen tartása…hitetlen gondolat.

„Egy élet: lassuló idő, gyorsuló öröklt.” /Egy mohától zöldellő sóbuckai sírfelirat 1907-ből/

Tízen tartották, amit egyikük bírt csak el igazán, csendes magány itt, hangos magány ott.

Furcsa jószág az idő (hangja), apró suttogásokkal üvölt a múlt az éterben és sikít a jelen, csendesen, következetesen.

Kíváncsiságból visszatérni a kezdetekhez egy időgéppel a világ legkényelmesebb dolga. Tudni, mi miért történik és mi hogyan lesz. Van. Volt.

Őrző

Öröklét
lett
jutalma,
majd
felriadva álmából,
idővel
halandóságába
szenderedett
az Orfeum portása

Forgás

A sóbuckai temető bejárata igazából kijárat, egy határozottan jobb lét felé mutat irányt. Ez a kissé kopottas írás olvasható a kapu és kicsivel még a kerítés felett is:

„A fájdalom nem fájdalom, a búcsú nem búcsú, az élet több, mint gondolnánk. Egy forgás.”

fnm

fájt, hogy már
csended volt,
fájt, hogy már
emléked,

cirkuláltak
dalaid,
a mike-féle hörgő
hangok,

hat oktáv
egy örökkévaló
kozmikus táv,

fájt, hogy már...

...faith no more
2027-ben

Te magad légy,
újra önmagad
még

d

tavasz
vesz el
az időből
nyarat,
sóbuckai halandóság
halk hegedűszó és
karcolt fényképek
mellett
még egy ideig
m
a
r
a
d

Vénülésig

Sárkány hídján
magyar áll,
mobiljával babrál

míg
szlovén ül s
mosolyog,

Močnik mellett
turistákon
bazsalyog,

kavarog a
Ljubljanica,
- Kicsit jobbra, Ica!
Így, így...

...Ljubljana
foglya vagy
vénülésig

II. BARNÁS MÁRTON FILMES ÍRÁSAI

Filmek eljövendő szép napokra (1.)

Azt sem tudom, hol kezdjem. Talán ott, ahol a kutya, meg a gazdája vannak elásva. Izé...összefonódott az életük, s összekapcsolódott haláluk is...Tiszta Egyiptom...aki az életben velem tartott, kövessen a halálban is...ki van ez találva, meg van magyarázva...Attól függ, milyen élet, s milyen halál az? A texasi láncfűrészes mészárlás című idei film áldozatai, s túlélői is feltehetik maguknak ezt a kérdést. Megválaszolni nem is feltétlenül kell. Nagyon érzékenyeknek nem ajánlom, a műfaj (horror) kedvelőinek viszont eléggé. Nem ez a legjobban sikerült Bőrpofa rész, de az egyik legjobb. Nem hiába húztak le még egy bőrt a klasszikus, idegtépő történetről. Ha még csak ismerkedsz a horrorral, gyorstalpalónak tökéletes A félelem utcája trilógia, jó szívvel ajánlom. Aki értékeli az életet, az szerintem ismerkedik a halállal. Nem habkönnyű, viszont enyhén beteges szórakozás. A Fehér éjszakák című kiváló, nagyszerű, elgondolkodtató film megtekintése után semmiképp sem leszünk cukinak gondolt, de egyébként übergáz szekta tagjai, illetve nem akarunk azok lenni, mert megszívjuk, skandináv területekre is óvatosabban merészkedünk Best of Ingmar Bergman dvd-vel a szívünk fölött. A halottak hadserege című zombifilm sem hozza hozzánk közelebb a témát, hiába friss hús a kínálatban. Inkább a fesztivál, s én még a Z világháborút sem ajánlom. Inkább a 28 nappal később című legyen nézős ma. Meg x nap múlva is...

Filmek eljövendő szép napokra (2.)

Egyébként arról fogalmam nincs (vagy arról sincs semmi fogalmam...alázatos vagyok...önértékelési problémákkal Ön értékel?), hogy a cikk címadó filmet (Eljövendő szép napok, rendezte: Atom Egoyan) hányan látták nyájas olvasóim (tessék Váncsa István vezércikket, szakácskönyvet olvasni, a megszólításnak komoly tétje van) közül, de nagyon ajánlott megtekinteni. Mint ahogy az Isten útjai kifürkészhetetlenek című nagyon csavaros spanyol thrillert is, mely elgondolkodtat, megnevettet, könnyezhetsz is rajta, a fordulatok láttán tátva marad a szád, de a végén még bevisz egy olyan gyomrost, hogy attól már csak nagyon nehezen térsz magadhoz. Más műfaj, de hasonlóan súlyos és üt a Halványkék szemek című krimi, gótikus horror. A főszerepben Christian Bale és Harry Melling (neki köszönhetően az ifjú Poe viszi a prímet), s kettejük párosától, színészi teljesítményüktől, az általuk játszott karakterek sorsától megszakad a néző szíve. A Tőrbe ejtve - Az üveghagyma könnyedebb

film, de szintén bőven érdemes megnézni, Daniel Craig ismét brillírozik. A Különösen veszélyes bűnözők című agymenés pedig már annyira könnyed, hogy az szinte fáj, de tökéletes vasárnap délutáni (akár családi) kikapcsolódás a megtekintése.

Filmek eljövendő szép napokra (3.)

A legjobb szívvel ajánlom Tarkovszkij életművét, ha valóban komoly filmélményekre vágynak. Minden alkotását nézzék meg. Az Áldozathozatalt és a Nosztalgiát én különösen is ajánlom. Ha nem vágynak annyira komoly filmre, akkor nézzék meg az Avatar A víz útja című filmet szigorúan 3D-ben, ahogy én is tettem. Fantasztikus technika, vizuális élmények, csodálatos új navi világ. Tényleg, itt jobb élni mint a Rózsadombon, élethosszig tartó vakáció, időről időre komoly mondanivalók, a filmben nem csak a környezet, hanem az üzenet is szép. A pokol bugyra című lengyel horrornak nincs ilyen szép üzenete, szörnyű, súlyos viszont van. Vigyázzunk jobban magunkra, idegeink épségére. Ne akarjuk annyira semmilyen világ végét, mert csak szívunk vele, kábé ez lehetne a horror üzenete. Ha kifejezetten könnyed mondanivalóra, kacarászásra vágyunk, egy sorozatra például, melynek szintén kevés köze van valóságunkhoz, nálam továbbra is az Agymenők a menő.

Filmek eljövendő szép napokra (4.)

Ha megérint a film varázsa, a gondolat, ami mögötte van, a létezésének fázisai, hogy születésedtől az életed része, akkor boldog ember vagy. Mert elviselhetőbbé szeretné tenni életed. Igazabbá. Tornatore Cinema Paradiso című alkotása ezért is meghatározó. Formát ad az életnek. De itt következzen valami más. Most elsősorban sorozatokat ajánlanék az olvasók és filmrajongók számára. Kezdem A nagy pénzrablás című rendkívül izgalmas, feszült és fordulatos spanyol szériával. Csak darálva fogják tudni megnézni. Ugyanígy lesz A tettes és A megfigyelő című sorozatokkal. Ezek a művek komorabbak, sötétebbek a spanyol remeknél, s talán éppen ezért is érdemes megtekinteni őket. Ha valami klasszikusabbra vágynak, a Tíz kicsi katona című sorozat három része szerintem az elmúlt évek legjobb Agatha Christie feldolgozása zseniális színészekkel. Ha jöhet valami ütősebb, pörgősebb, akkor tekintsék meg az Ozark négy évadát, s kapkodják fejüket. Sorozatok után filmek. Spanyol sorozat után maradjunk a spanyol vonalnál. Érdemes. A Júlia szemei és A hulla csak kettő az elmúlt évek nagyszerű, borzongató, elgondolkodtató spanyol gyöngyszemei közül, megtekintésük szinte kötelező.

Filmek eljövendő szép napokra (5.)

Mindenben meg lehet találni a hétköznapok és a hétvégék szépségét, higgyenek nekem. Természetesen a hétköznapi és hétvégi filmklubra gondolok. Hétköznapokon gyors darálás jellemez minket sorozatokkal, hétvégén viszont akció, vígjáték, sőt, igazi művészfilm is jöhet. A Bloodline című sorozat a család összetartásának, megmaradásának nehézségeiről, lehetetlenségéről szól, amikor megjelenik az ártó, aljas, bűnös figura, aki magával ránt mindenkit a bűnbe. Tulajdonképpen értékes életek széthullását szemlélhetjük. De érdemes megnézni. A Keserű százszorszépek című spanyol sorozatot a karakteres nyomozónős szériák kedvelőinek ajánlom, meg azon hölgyeknek, akik meg vannak győzve és győződve arról, hogy a férfiak a métely és a vírus keresztezésével kaptak elég erőt ahhoz, hogy kirágják magukat az anyjukból. Ezzel szemben a Fekete nyár egy biztató zombis sorozat, már annak, aki kedveli az ilyen sztorikat. Az ami belül van, az számít igazán kijelentés után szabadon: ami bél, az számít igazán...A Kokainmedve című agymenés tulajdonképpen levezetés a zombik után, ráadásul ezen a filmen néha még őszintébben is lehet kacagni. A maci nagyon túltolta a porcukrot, le sem tagadhatná. A potyautas című film az űrben játszódik, érdekes az alaphelyzete, a konfliktus, amit mindenképpen váratlan módon oldanak fel benne. Ha ez a film tetszett, akkor megnézhetjük az Élet és az Oxigén című műalkotásokat is. Ha pedig egy igazán behúzós, elgondolkodtató filmre vágyunk, ami tulajdonképpen a film a művészetről, a művészről, a műalkotásról, s mindarról, amit ezekért feláldozunk, akkor tekintsük meg a Tár című filmet. Szerintem simán az év mozija.

Filmek eljövendő szép napokra (6.)

Én a filmben még sohasem csalódtam, maximum a rossz filmben. Nyilván, a film varázslat, tehát egy varázslatban csalódni kellemetlen, a rossz film meg gáz, de a film elvében, a filmesztéta rajongásában nem omolhat össze a szép és új világ, e sorok írójának mindig fékezhetetlen agyvelejű Nézőnek kell lennie, mint ahogy a nyulakat, főleg a háztájikat, különösen kíméljük, nyulakat nem nyilazunk, például, a filmest is óvjuk, hímes tojás satöbbi...Az élet rövid, csak jó filmekre van időnk. Kezdjük a Vérvörös égbolt című német horrorral. Bár ezt a remek mozit nappal néztem meg, a vámpírok nem kerültek közelebb szívemhez. Nagyon brutális, erősen korhatáros film, de érdemes megnézni. Aki valami könnyedebbre vágyik, tekintse meg Az égre törő című spanyol remeket. A vadász és a préda című thriller is német, kicsit nehézkesen indul be, de a közepétől már igazán értékes és kíméletlen, elgondolkodtató alkotás. Egy picit térjünk vissza a spanyol vonalra, s ha időnk engedi, gyorsan nézzük meg egymás után A csontok öröksége és az Áldozat a viharnak című komor krimiket. Az Idő című filmben egyébként egy-két nap alatt mindenki megöregszik, s meghal, szóval ez a mű sem az élet dícsérete, de érdekes a megvalósítás.

Filmek eljövendő szép napokra (7.)

Nem adhatjuk fel. Továbbra is keressük, kutatjuk a tökéletes filmet. Én érzem, közel járunk. A nagy szépség, Ifjúság, igen, igen, szinte tökéletesek, Tornatore, Wenders, vagy Kusturica bármelyik alkotása súrolja a csillagos ötöst, de kellene még egy-két lépés a valóban tökéleteshez. Bergmant és Tarkovszkijt nekem ne is emlegessék, ők a kedvenceim, de nyilvánvaló, ma is nagyon szubjektív vagyok, viszont irritálóan szigorú. Azt is írhatnám, hogy szigorú vagyok, de legalább igazságtalan.
Amíg kutatjuk a tökéletes filmet, egész jó sorozatokkal is találkozunk. Ilyen az izlandi gyöngyszem, a Rejtélyes jég (Katla), melyben létezésünk, emberségünk legfontosabb kérdéseivel is foglalkozunk, miközben a gyönyörű izlandi tájat is megcsodáljuk. Külső és belső tájak. Ha tetszett a Katla, nyugodtan nézzük meg a Holtszél és a Peremvidék című sorozatokat is, nem fogunk bennük csalódni.
Ha ezekkel végeztek, adjanak egy esélyt a spanyol Soledad eltűnése című szériának, érdemes elmerülni a világában.

Filmek eljövendő szép napokra (8.)

Közel a tavasz, nyílnak a virágok, napsugarak karcolgatják harcedzett arcunkat, filmek borítják be már egyáltalán nem szürke hétköznapjainkat. A tavasz is, végül, filmes tavasz, kiváló krimivel, édes romantikával, borzongató horrorral. Különös érzések kerítenek hatalmukba minket, mintha Sorrentino természetfilmet rendezett volna, kvázi szerelmes földrajz...A Jelenségek című spanyol horrort mindenkinek ajánlom, inkább horrorkomédiának írom, jónéhány jelenetén kacarászni lehet, pár alkalommal viszont megfagy minden vér ereinkben, összességében nagyszerű film, emlékezetes alakításokkal. Ugyanez írható az Infiesto és a Luther: A lemenő Nap című filmekről is. Komoly sztorik, zseniális színészekkel, a filmek mondanivalója még sokáig elkísér minket. A Rögeszme című minisorozat sokat markol, keveset fog. Sokat ígér, sokat is mutat, de a felszín alatt alig van valami, összevissza fecseg a mély. Az Éjjeli ügynök és a Feria sokkal jobb szériák, inkább ezekkel töltsenek időt, mert nagyon érdemes.

Filmek eljövendő szép napokra (9.)

Jön a nyár, a nagy meleg, a koktélok ideje. Szerintem csak egy pohár Sangria társaságában lehet most filmet nézni (narancs-és citromgerezd is passzol az italba). Na de milyen filmet? Vizes filmet pölö. A 47 méter mélyen, s folytatása, a 47 méter mélyen 2. szimpatikus cápás filmek, még körömlerágósnak is írhatnám őket, de messze vannak az igazán zseniálisan rémisztő filmektől. Ugyanez írható a Meg című őscápás vérparádéról, ráadásul ennek a remeknek is érkezik a folytatása...Inkább nézzünk kiváló sorozatokat. Van néhány nagyon erős széria élményem az elmúlt időszakból. Ilyen Az ápolónő, mely igaz történeten alapul, nyugodtan összevethetjük A másik nővér című nagyon erős amerikai alkotással. Beteg elmék beteg cselekedetei...A Dark című német sorozat minimum zseniálisan elgondolkodtató, amúgy meg egy bátor, nagyszerű filmes vállalkozás. Ezt írhatom a 81-es számú archívummal kapcsolatban is. Borzongunk, megdöbbenünk bőven mindkét sorozaton. Ha pedig filmre vágyunk, jó szívvel ajánlom a Senki, vagy az Úriemberek című filmeket. Mindkettő humoros, erőszakos, fordulatokkal teli mű. Ha bírjuk Sandra Bullockot, feltétlenül nézzük meg a Madarak a dobozban és a Megbocsáthatatlan című filmeket. Ha nem bírjuk őt, akkor meg főleg.

Filmek eljövendő szép napokra (10.)

A jó film felemel, elgondolkodtat, kicsit megnyúzza a szíved, megváltoztatja életed. Azt hiszed, te változtatod meg, de valójában ő változtatja meg életed. Egy képpel, egy beállítással, egy karakterrel, az üzenettel. Mi az üzenet? Lehet bármi. Rád van bízva. A te életed. A saját életedben rád van bízva. A jó film komolyan vesz téged is. Ilyen például a Stillwater című film, melynek megtekintését erősen ajánlom, szerintem pézsé is legyen bekészítve a közelben. Ja, és rájöttünk végre a filmek köszönhetően, hogy Matt Damon az új, örökös kedvenc színészünk. Ha nem csupán jó filmre, hanem jó magyar filmre vágyunk, jöhet a Hab, engedjük át magunkat a filmnek. Ne habozzunk, bocsi. A Harapás című filmnek hála még jobban elkerülöm a cápákat, s bízom benne, ők is engem. A film nem rossz, s végül is, kizárólag antipatikus szereplőket csócsálgat a nagy fehér. Általában el vagyok ájulva a spanyol thrillerektől, de nem most, s nem a Tin és Tina című remektől. Pedig jól indult, voltak a műben váratlan fordulatok, rémisztő jelenetek, de összességében marha nagy állatság ez a film. Ha viszont valóban kiváló sorozatra vagyunk kíváncsiak, s esetleg még a sakkot is kedveljük, ki ne hagyjuk a Vezércsel című szériát.

Filmek eljövendő szép napokra (11.)

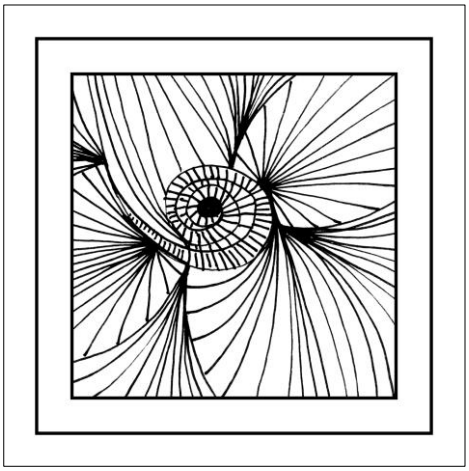
A helyzet változatlan, itt is, meg tőlünk nyugatra, keletre, délre, sőt északra is: filmet nézni jó, alkotni, beszélgetni róla rendkívül fontos. Tegyünk így az Emberek a napon című norvég alkotással is, mely kamaradarab jellegével, zseniális színészeivel, üzenetével is tarol. Kevés film mutatja be ennyire plasztikusan, milyenek vagyunk mi, emberek, hogy viselkedünk egymással, önmagunkkal, s mi történik velünk, ha konkrétan mindennek vége. Ha valami pörgősebbre vágysz, nézd meg a Kanyar című thrillert, nem a legerősebb versenyző a témában (pszichopata vs. fiatal, csinos leányzó), de egynek bőven jó. Amennyiben valami igazán elgondolkodtató, fordulatos remeket szeretnél megtekinteni, Az ember a rács mögött a te minisorozatod, négy részen keresztül. Azt mutatja be, hogy egyetlen rossz döntés milyen módon, mértékben változtatja meg gyökerestül a mi és a szeretteink életét is. Feje tetejére áll ez a pusztuló világ, annyit elárulhatok.

Filmek eljövendő szép napokra (12.)

Sorozatfüggők előnyben, csak néhány széria, melynek befejezése után elvonási tüneteink lesznek. Legelőször az Outlander című sorit ajánlom, melynek már a hetedik évada is megjelent. Az első két-három évad zseniális, aztán váltakozó színvonal következik, de például a hetedik már szintén nagyszerű. Óriási ötletek, bravúros színészi teljesítmények. Ugyanez elmondható a Suburra című olasz gyöngyszemről, mely tökéletesen teremt hangulatot, s aki A polipot szerette régen, újfent rajongani fog. Ha valami ennél is ütősebbre vágyik valaki, jöhet a Fauda című izraeli sorozat pörgős négy évada, mely izgalomban, durvaságban, áldozatban, s önfeláldozásban is bővelkedik. Ha viszont a romantikus szériák szerelmese vagy, a Virgin River bőven vállalható. Bárhogy is van, akármelyik műfaj kedvelője vagy a fentebb említettek közül, könnyen rájuk kattansz majd.

Filmek eljövendő szép napokra (13.)

Nincs időnk gólörömre, nincs idő búslakodni, ha meg ok sincsen rá, az a legjobb. Ha mégis rosszul érezzük magunkat, forduljunk orvoshoz, esetleg felír nekünk néhány filmet. Ilyen alkotás például A nap alatt című svéd remek, mely mindenkit megérint majd, garantálom. Gyönyörű, mélyen emberi, megrendítő, felemelő történet szeretetről, barátságról, magányról, reményről, egymásra találásról. Gyakorlatilag kötelezővé kell tenni a vetítését mindenhol. A Távol a világ zajától című film is ilyen, megtekintése erősen ajánlott. Ötletes, elgondolkodtató alkotás, sztárokkal a főbb szerepekben. Ha sorozatban is valami ütősre vágysz, nem akarod könnyen megúszni, akkor nézd meg a Látszólag normális című szériát.

Erősen ajánlott filmek (1.)

A bőség zavara, ami egyáltalán nem zavaros, nekem aztán főleg elhihetik, erősen vonatkozik a filmekre. Kapcsolatom még jobban elmélyült a tévével, streamingszolgáltatóval, filmalkotásokkal, de ez még egészséges. Damián Rugna Aterrados című 2017-es műve viszont egyáltalán nem az, pusztító és zseniális, s akkor legújabb, tavalyi munkájáról már egy szót sem írok inkább, hogy maradjon valami életkedvünk is. Helyette nézzék meg A félelem fészke című ütős horrort, tüneti kezelésre tökéletesen megfelel, túl jól sikerült, szerettem, s rettegtem tőle. A Saltburn című film megtekintését is kötelezővé tenném, tanmese és társadalomkritika, elgondolkodtató, néhány jelenete pedig kifejezetten brutális.

Erősen ajánlott filmek 2.

A magam részéről legszívesebben a Valami madarak című filmet ajánlom, mert mély és nagyon elgondolkodtató alkotás, ahogy a Nyersanyag című is, ami pedig külön dícséretes, hogy mindkettő magyar film.
Nem magyar, de kiváló A fattyú, néha nagyon erős, kíméletlen, de az érzékenyebb közönség is bőven élvezheti.
Az Egy nap című romantikus dráma sorozat a hiteles szerelmi történetek kedvelőinek nagyon ajánlott, ne bánjuk, ha nincs mindig happy end.
Aki jól bírja a brutális, néhol sokkoló filmeket, annak lelkesen ajánlom A hó társadalma című filmet.

Filmek az év minden napjára (1.)

Ne legyünk önsorsrontók, adjunk újabb esélyt a filmnek, hogy minél inkább elmélyüljön kapcsolatunk, ne legyünk magányosak, hanem filmesítsük meg a film társadalmi lehetőségeit. Orvosi lehetőségei nyilvánvalóak: a jó film egyszerre vitamin és fájdalomcsillapító. Ilyen film a Ruby baba című dráma, vagy inkább thriller, mely elgondolkodtat, kicsit parázol, de könnyezel is rajta. A jel című német sorit nagyon ajánlom, az akciók és a sci-fi rajongóinak egyaránt. Az északi sorozatok jeles darabbal bővültek, a Szent Iván éjszakája című alkotás több mint nagyszerű. De az év sorozata nálam a Ripley. Miért? Csak. Ha megnézed, megérted.

Filmek forrósághoz

Mit mondjak? Mit írjak? Nem szépítem, mert szép az, ami érdek nélkül tetszik. Nem fázunk. Mert baromira melegünk van. S mi még mindig jobban járunk így, mint nem kevesen például Görögországban.Mit tegyünk? Sötétítsünk be, hűtsük le a védőitalokat, s nézzük meg rögtön a Cápák a Szajnában című nem egyszerű agymenést. Xavier Gens rendezett már néhány horrort, thrillert, tudtam, hogy bízhatok szakértelmében, s nem most fogom megszeretni a cápákat. Nem is kellett csalódnom. Ha nem is most, de rövidesen kultfilm lesz ebből az alkotásából is. Erre minden esélye megvan a Barbár című vérparádénak is. Rettegés? Tízes skálán nyolcas. Fordulatok, befejezés? Kilences. Érdemes megnézni, hisz sejtheted, nem csak a harminchét (plusz) fok teheti pokollá a napodat, éjszakádat.Aki nem horrorra vágyik, hanem valami mélyre, szépre, elgondolkodtatóra, humorosra, annak pedig látnia kell a Lefkovicsék gyászolnak című műremeket.

Filmek az év minden napjára (2.)

Úgy korrekt a tájékoztatás, ha jelzem (nem, nem jelentem...khm...), van remény. Még mindig készülnek olyan filmek, melyek többet nyújtanak a filmélménynél. Lételményt. Ilyen Ridley Scott Exodus című alkotása köbö 2014-ből, de még csak most láttam. Zseniális, hiteles, mély, elgondolkodtató film, óriási színészekkel. Az Ahol a folyami rákok énekelnek című moziról is csak jókat írhatok. Szép, tragikus, felkavaró, megrendítő történet. Tényleg, az ember mindent kibír. Mármint minden szenvedést. Ezt ebből a filmből is megtanulhatjuk. Mivel minden írásomban nagy kedvvel ajánlok horrort is, ezt most is megteszem. A halál nővére című spanyol horror több a véres tucathorrornál. Fordulatos, rejtélyes, eredeti megoldások, szóval, a spanyolok nagyon tudnak.

Filmek az idők végezetéig (1.)

Teszem, amit tudok, amihez a legjobban értek, nézem a filmet, érzem a filmet, s ha olyan, igyekszem ajánlani. Ilyen megtekintésre érdemes a Longlegs-A rém című (h)ideglelős krimi, némi horrorral keverve. Elég lehetne annyi is, hogy Nico Cage elmebeteg sorozatgyilkost alakít a filmben, ráadásul túl jól, hitelesen, állatira para. Erős történet, nagyszerű színészek, s a fokozódó őrület...A Csapda című filmről ugyanezt nem lehet írni, pedig jól indul a film, élvezetesen. A zsaruk csapdát állítanak a Hentes nevű sorozatgyilkosnak, aki bele is sétál, aztán pedig igyekszik menekülni belőle.

Erős kezdés után ellaposodik a film, de Josh Hartnett alakítása mindvégig zseniálisan eszelős. Ha kiváló sorozatot szeretnének nézni gyönyörű helyszínen, akkor a Shetland című krimit nagyon ajánlom. Lassan, ráérősen építkező, mèly, elgondolkodtató sztori. Megéri megnézni.

Filmek az idők végezetéig (2.)

Alain Delon elment, s tud hiányozni. Kifejezetten hozzám nőtt Rocco, s Klein úr is. Nem akartam volna bűnöző lenni, ha a filmben Alain a zsaru. Így nem kerültem filmvászonra, s igen becsületes ember lettem. Filmek mindenesetre készülnek továbbra is, a nagy művész halála, de már a Napfogyatkozás után is. Cronenberg klasszikusa, az Agyfürkészők több mint 40 éves film, de még mindig üt. A Totem című film felmutat rengeteg hibát, de néhány hideglelős jelenetet is, kábé 80 percet rászánhatunk az életünkből, ahogy a Delírium című alkotásra is. Ha viszont igazán súlyos, kegyetlen, idegborzoló mozis élményre vágyunk, az Alien Romulus a mi filmünk. Xenomorfok most már tényleg kíméljenek. Bűnös élvezet.

Filmek az idők végezetéig (3.)

Nem fázunk, s megy az amerikai Grand Slam, hogy a tenisz se hiányozzon. Ami viszont igazán üdítőleg hat elmémre, az néhány elég jó film. Ilyen a Furiosa, mely egy újabb erős sztori a Mad Max világából. A világnak a vége, meg baromi sok homok. Nem tudjuk, mikor lett vége, s miért, de a világnak befellegzett, sajnos a kenguruknak is, nem csupán a kenguruk és a Wolf Creek földjének. Rengeteg súlyos figura mászkál még a vége utáni világban, akik bármit megtesznek vìzért, tejért, benzinért, köztük próbál talpon maradni Furiosa, nagy sikerrel.
Jó szívvel ajánlom az Ők című Alex Garland-filmet is, mely az Ex machina után ismét mély, elgondolkodtató, kíméletlen, fordulatos alkotás, egyúttal megkerülhetetlen film a gyászról, bűntudatról.
A Sárkányok Háza című sorozat a nem túl erős kezdés után számomra visszaesett, de adok neki még pici esélyt, annyira szerettem a Trónok harcát.
A film legyen veletek!

Film a lelke mindennek

8 fős nézősereg élén beszabadultam a legendás moziba. Ha ilyen kevesen nézzük, gondolhatják, hogy valóban nagyszerű filmről, megkockáztatom, művészfilmről van szó.
A Megalopolis című Coppola-mozi tényleg ilyen. Nagyszabású vízió gyönyörűen prezentálva kiváló színészekkel. Szép történet szép, emberi, felemelő érzésekről. Arról, hogy nincs veszve minden. Ha van szeretet, akkor van remény.
Sajnos a Borzalmak városa című S.King-adaptáció nem sikerült olyan jól, mint azt vártam, vártuk, sőt. Egy másik King-adaptáció, a Castle Rock szintén felejtős. Viszont az Enyhülés című lengyel krimisori két évada kifejezetten tetszetős, megtekintése erősen ajánlott.

Filmek az idők végezetéig (4.)

Az elmúlt időszakban, mondjuk 1 hónapban sikerült néhány fontos filmet megnéznem, melyek szépek, súlyosak, elgondolkodtatóak voltak. Ilyen volt Coppola új filmje, a Megalopolisz. Kötelező a megtekintése, mint ahogy kötelezővé tenném Tilla új filmjének, az És mi van Tomival? című zseniális alkotás megnézesét is. Ha viszont csak 1 filmet vihetnék magammal egy nem is létező szigetre, akkor az a Parthenopé - Nápoly szépe című gyöngyszem lenne, Sorrentino legújabb alkotása. Rég láttam ennyire szép, mély, elgondolkodtató filmet. Fiatalság, élet, szerelem, öregség, emlékek, az élet teljessége, majd mindezek elmúlása. Éltünk, élünk, s szeretünk, örökké. Felemelő műalkotás feledhetetlen képekkel, zenével, tájjal, mondatokkal.

Favorit filmek

Ha igazán jó filmet akarsz látni, irány a mozi, mert most még vetítik Sorrentino új filmjét, a Parthenopé - Nápoly szépe című zseniális műremeket. Néha nincsenek szavak, egyszerűen csak látni kell ezt a filmet, ezt a csodát. Ugyanez volt a véleményem A nagy szépség, s az Ifjúság megtekintésekor is, nem véletlenül. Sorrentino a Silvio és a többiek című alkotásával is valami megkerülhetetlent tett le az asztalra, sőt, a netflixes Isten keze is igazi gyöngyszem volt. Nem Sorrentino filmje, de attól még nagyszerű az 1988-as Az alkalmi turista, ami tényleg egy igazi, régi, lassú, valódi filmalkotás hihetetlen színészekkel, megható történettel. Egy nagyon jó, erős minisorozatot is szeretnék ajánlani, ez most Svédországból érkezett, s Az áttörés a címe, igaz történet alapján.

A film az alap

Szép, boldog napok vannak mögöttem, meg lehetek elégedve magammal, mert nem tudtam hibázni. Kizárólag jó filmeket néztem meg az elmúlt napokban. Mondjuk hármat. A dobogóm legalsó fokán A konklávé című pápaválasztós film áll, mely leginkább egy bűnfilm, film a bűnösökről, az alkotás végén viszont olyan furcsa csavar van, hogy azt kizárólag feloldozásként tudom értelmezni. Második helyen a Challengers című film áll, a teniszről szól, s a sporton keresztül az emberi kapcsolatokról, barátságról, szerelemről, olyan színvonalon, melyről csak szuperlatívuszokban lehet szólni, írni. Üdítő, nagyszerű alkotás. Első helyezett film a mai írásomban A kiméra. Számomra külön öröm, ha egy szép film kimagaslóan jó is, mert az üzenete szíven üt. A kiméra olyan szinten erős filmélmény, hogy bátran írom le: rendkívül fontos, megkerülhetetlen alkotás, mindenkinek kötelező darab.

Még mindig filmek

Tényleg kvázi aranykor, ami beköszöntött a rengeteg filmes, illetve streaming szolgáltatónak, a jó filmekkel, sorikkal is Dunát lehet rekeszteni, nem csak a rosszakkal. A nagy számok törvénye alapján bőven láthatunk kiváló alkotásokat, a nézhetetleneket meg viheti a Duna örvénye.
A Dalíra várva című spanyol-francia gyöngyszem egyszerű s nagyszerű film a legfontosabb emberi értékekről, humoros és gyönyörű.
A büntetés című chilei dráma egyáltalán nem gyönyörű, hanem kegyetlen, brutális, kínzóan őszinte alkotás.
Az Akkor éjjel pedig egy francia krimi, középpontjában egy iszonyatos gyilkossággal, s a film végén nincs megoldás, megnyugtató lezárás, feloldozás.
Sorozatok közül mindenki figyelmébe ajánlom A rezsim, valamint a Nagy Katalin-A kezdetek című, meglehetősen szatirikus hangvételű sorozatokat. Kacagsz, s elborzadsz. Az Üvegpalota című soriban csak az északi borzongás van, míg a Te utolsó évada most mindent visz.

Filmes nyár

Négy fal közt, klímával szép az élet e brutális nyári napon. Meg a filmekkel összezárva. Természetesen. Az északi című filmet azoknak ajánlom, akik kedvelik a történelmi, erőszakosabb, naturálisabb filmeket, mert ez az. Nem a legkomolyabb eresztés, de egyszer bőven meg lehet nézni. Egy fokkal jobb a misztikus, lájtosan horrorisztikus Az egészség ellenszere, melynek jól felépített története lenne, de túl hosszú ez az agymenés. A Vad természet című minisorit nagyon ajánlom, izgalmas, fordulatos, néha még mély is, komoly

mondanivalóval. Az én személyes kedvencem az utóbbi időben A besúgó című zseniális magyar sorozat, melyet mindenkinek ajánlok.

Hajrá, film!

A hőségriadó nem filmriadó, nem ijedhetünk meg, de a félelmet még a javunkra
fordíthatjuk. Pontosan ezért ajánlom megtekintésre a Hozd vissza őt! című brutális, a szokásosnál is naturálisabb horrort, mert nem mindenki fogja tudni/akarni megnézni, a filmben megjelenő kegyetlenkedések miatt. Speciális, sokkoló film, melynek jónéhány jelenetét egészen biztosan soha többé nem feledjük. A Fegyverek című horrort is javaslom bíbelődésre, mert érdemes vele foglalkozni, nem a legerősebb S.King-feldolgozás, de bőven jó. A Kódnév: Császár egy szokásos spanyol gyöngyszem, nevezzük thrillernek, kiváló szórakozás. A Ki ölte meg Sarát? pedig egy biztató sorozat, melyben rengeteg a rejtély.

Filmről filmre

Azt gondolom, még mindig van remény. Nagyszerű, komoly, értèkes filmek továbbra is élhetőbbé, valódivá teszik életünket. Ilyen a Remény című északi film, melyben például két ember kapcsolata mélyül el, erősödik meg, miközben egyikőjük haldoklik. A Steve című film nálam az év alkotása, bár nyilván még egyszer nem nézném meg. Nem könnyű, sőt, súlyos film, de igaz és gyönyörű mű a felelősségről, függőségről, a ránk bízottak iránti feltétlen szeretetről. Egy egész jó sorozatot is ajánlok. Vér a véremből a címe, az Outlander előzménysorija. Nem olyan erős, mint Claire és Jamie története, de nagyszerű, hogy még készülnek ilyen korhű, időutazós sorozatok.

Filmes érték

A film nem hagyja magát, s nem hagyja, hogy elveszítsem őt, mert folyamatosan olyan értékeket közvetít, amire csak bólintani és rácsodálkozni lehet. Így jártam a DTF St. Louis című sorozattal, ami elsősorban magával ragadó gondolataival, zseniális színészeivel, s lassú hömpölygésével tarol, mindent visz, minden fontos szempontból. Rég láttam ennyire megkerülhetetlen sorozatot. Szintén nagyszerű a Láthatatlan veszély című brazil sorozat, mely szinte hibátlan széria, középpontjában egy ütős sztorival. A sztorit "árnyalja", hogy nagyon is igaz, elgondolkodtató történetről van szó. A gyilkosok is a mennyországba mennek című romantikus drámát is nagy kedvvel ajánlom mindenkinek a nagyszerű színészek és a nem szokványos történet miatt.

Első a film

Egy kedves, laza, megfelelő hangulatú filmajánló szeretne lenni ez a mostani is. Meg bizakodó, mert elég jó filmeket, sorozatokat tudok most is méltatni. Szóval....
A Nürnberg című filmet nem csupán a történelmi művek kedvelőinek ajánlom, hanem mindenkinek, aki szereti az elgondolkodtató, mély sztorikat, valamint a nagyszerű színészeket. A melós című filmet is lelkesen ajánlom azoknak, akik bírják a pörgős akciófilmeket, J. Statham megbízható munkásságát. A Zeta ügynök című spanyol alkotás is akciófilm összetett történettel, érdekes karakterekkel, kémkedéssel.
A Jack Ryan című széria szintén ügynökös főszállal rendelkezik, pörgős cselekménnyel, no meg karizmatikus hőssel. Ugyanez írható a Reacher című sorozatról is, melynek megtekintése abszolút kötelező. A Scarpetta viszont (Nicole Kidman főszereplésével) elég nagy csalódás volt.

Ha boldogság, akkor film

Nyilván mindenki érzi, én meg le is írom, boldog vagyok, ha minőségi filmet, jó sorozatot látok. Ezért örültem például Arezidens című sorinak, mert bár kórházas szériával Dunát lehet rekeszteni, ez a történet az izgalmas karaktereivel, váratlan fordulataival engem megnyert magának. Ugyanezt írhatom A luxusbunker című sorozatról is. Ismerős alaphelyzet, érdekes karakterek, s már az első rész végén óriási fordulat. A Valódi kísértetek című sorozat dokumentarista jellege is betalált nálam, s másnál is így lesz, főleg akkor, ha némi borzongásra vágyunk.

Tisztességes ajánlat

Filmeket ajánlok, továbbra is, visszautasíthatatlan ajánlat, ügy, melyből mindenki győztesen kerül ki. Én főleg. Itt van rögtön az Aznap éjjel című sorozat, melyfeszességével, kiváló rendezéssel, nagyszerű színészeivel rendkívül komoly értéket közvetít. Egyáltalán nem unatkozunk egy másodpercet sem a nyolc rész alatt, sőt, izgulunk, gondolkodunk, azt meg nem árt amúgy sem. A Szörnyeteg - Az Ed Gein sztori című netflixes sorozatot kizárólag a horror kedvelőinek ajánlom. Én is az vagyok, de ezen a túl jól megcsinált szörnyűségen néha még én is lehidaltam. A Pokoli hőség című bűnügyi film legfőbb erénye, hogy Krétán játszódik, van benne néhány jó színész, de ezen kívül rengeteg a kihagyott filmes ziccer az alkotásban, kár érte.

Ide mozogj, kép!

Tavasszal virágzik a virág, nem csupán tavasszal viszont virágzik a film, s kedvem is derűsebb a nyilvánvaló miatt
 A tények makacs dolgok, ahogy a filmek is, főleg, ha van mondanivalójuk. Ilyen a kiváló sorozat, a Dutton birtok című, melynek megtekintése kötelező, elsősorban az ikonikus főszereplők miatt. Ugyanezt nem tudom írni a Berlin és a hermelines hölgy című spanyol szériáról, de azért egyszer érdemes megnézni, mivel Sevillában is játszódik.
A Gesztenyeember második évada még az elsőnél is súlyosabb, ütősebb, sokkolóbb, szóval ezt a kegyetlen északi sorit csak erős idegzetűek nézzék meg. A melós és a G20 könnyedebb szórakozások, néha bizony felüdülés ilyen akciófilmeket nézni, akkor meg pláne, ha a két film két főszerepét Jason Statham és Viola Davis alakítja.

Szüntelen filmek

Boldog a lelkem, ha igényes, míves filmet láthatok, melyről még be is számolhatok. A film üzenetet hordoz, melyet tényleg megérthetünk, megérezhetünk, s egész életünk új értelmet nyerhet.
A bűn útja című film mindenképpen erős, versenyképes darab egy nagyszerű mezőnyben is. Köszönhetően az ütős, pörgős történetnek, jó színészeknek, mesteri fényképezésnek.
A Segítség! című alkotás is egész jó, sőt, bizonyos szempontból, katasztrófa- és horrorfilm nézőpontjából kiemelkedőnek is mondható.
A Hajsza a szerelemért című 3 részes minisorozat mestermű, szép és szívszaggató alkotás. Az Anyák napi kimenő szintén hibátlan, gyönyörű és szomorú, de tökéletes film mind a színészeket, mind az operatőri munkát tekintve. Megtekintésük erősen ajánlott.

Film az egész világ

Nagy örömmel írok arról, hogy újra van remény. Minőségi filmek lepték el otthonainkat, gondolatainkat, tudatunkat. A boldogság nem csupán a szenvedés hiánya, ahogy Kosztolányi írta, hanem a jó film felfedezése is. Szerintem. A Yellowstone című sorozatot mind az 5 évadával kötelezővé tenném, Kevin Costnerék nagy dobása közel zseniális, olyan megoldásokkal, üzenettel, lezárásokkal, hogy a Yellowstone bekerült az örök darabok közé. Mint ahogy az Egyik csata a másik után is kötelező látnivaló. A Yellowstone előzménysorozatai, az 1883 és az 1923 annyira nem éppen zseniálisak, viszont bőven jók, egyszer meg lehet nézni őket is. A nagy fogás című film Matt Damonék nagy visszatérése. Matt és Ben újra együtt dolgoznak, alkotnak Will sztorija után, s most egy ütős akcióthrillert tettek le az asztalra, mely azonban bőven túlmutat a műfaj keretein. A hét számlap című mini sorozat bátor vállalkozás, hisz Agatha Christie világába kalauzol minket 3 részen keresztül, érdemes figyelmünkre. A Gyilkos randi című krimi pedig olyan eredeti, csavaros, nagyszerű történet, hogy kapkodjuk a fejünket, s a végén elégedetten csettintünk, ez igen!

El vagyunk kényeztetve

Rengeteg jó film rövid idő alatt, erre jók az ünnepi hétköznapok is, mikor a környezetünk és az időjárás is kegyes, tehát sok filmet tudsz nézni, s a minőséget tekintve nem tudsz hibázni. A Szádra ne vedd című amerikai thrilleren például pusztul néhány idegsejted, mert túl hitelesek az alakítások, az őrület elevenedbe vág, húsba hasít. A nagy árvíz című film árvízzel kezdődik, s az űrben folytatódik, majd egy nagy visszatéréssel zárul, s ha erősen koncentrálsz, megérted, megérzed a film súlyos rétegeit. Ugyanezt tudom ìrni Az utolsó viking cìmű filmről is, melyen sírva nevetsz, úgy dolgozzák fel a családi traumákat. A tenger útja című film a megható sztori, szép tájak, profi fényképezés és színészi munka mellett azért is nagyon ajánlott, mert igaz történet.

Filmdarafilm

A külvilág egyre inkább elhalványul, elvékonyodik a határ, behúzódunk biztonságosnak hitt belső termeinkbe, a legbelső moziba, s jöjjön, aminek jönnie kell, igen, a lovakat lelövik, illetve, a lovakat is.
A Mister Mercedes nagyon biztató sorinak mutatja magát, s egyelőre szerintem is az, Stephen King sztorijait gyúrták össze, zseniális színészekkel, szóval, tekintetünket szegezzük a képernyőre.
Akkor is tegyünk így, amikor az Egyszer majd mindent elmondunk egymásnak című német filmről van szó. Örökké emlékezetes, szomorú, szép, elgondolkodtató alkotásról van szó.
A Démonok között széria is lassan a végéhez közeledik, elvileg az Utolsó rítusok az utolsó darab, s jól van ez így, ha már valami nagyon kifárad, egyszer nézhető film, sajnos semmi több.
A kiválasztottak című sorozat viszont nagyon is hasít, bibliai történetekkel, Jézussal, tanítványokkal, gyönyörű, mély darabokkal, évadokkal, mindig érvényes üzenetekkel.

Sorozatban él az ember (1.)

Túl könnyű megoldás, s túl magas labda lenne, hogy most azonnal mindenki nézze meg a Drága gyermek című német krimi/thriller sorozatot, mert akkor tényleg azt feltételeznénk, hogy mind orvosi esetek vagyunk. Lehet, ez nem áll messze a valóságtól, de hadd higgyük sokáig ennek az ellenkezőjét. Rég láttam ilyen sötét, sokkoló, kegyetlen sorozatot, mint a Drága gyermek, pedig mindössze 6 rész, de a Gyilkos elmék tényleg esti mese, tévémaci a németek legújabb csúcsteljesítményéhez képest. Egészen súlyos történet fordulatokkal, zseniális színészekkel, akikről korábban keveset hallottam (nyilván épp a Vérvörös égbolt című szintén német klasszikusnak köszönhetően), munkásságukat viszont mostantól kezdve szem előtt tartom. Mai, nagyon mai történet, itt és most történik velünk, de attól igazán hiteles és szörnyűséges, hogy bárhol máshol, más időpontban is bőven megtörténhet velünk, vagy azokkal, akiket nagyon szeretünk. Történetet nem mesélem el, mert számos fordulat van a sztoriban, s nem akarom kikotyogni a sztori kárára ezeket. Maradandó élmény. A Drága gyermek még hosszú ideig elkísér, kísért majd minket.

Filmfolyam

Bőven van mit ajánlanom, s bőven jót, a film most is elkényeztet. Először is, a Rémálmok sikátora című Guillermo Del Toro-opust, mely eredeti történetével, gyönyörű képeivel, mély mondanivalójával és zseniális színészeivel elkápráztat. Az aranyműves titka spanyol alkotás, sokat markol, keveset fog, zavaros, pedig szép megoldások is bőven vannak benne. A könyvelő című film, s folytatása, A könyvelő 2 szintén bőven a jobbak közé tartozik, intenzív akciófilm, a Démoni betolakodó horror, egynek jó, de nem kiemelkedő, az Átverekedni a sötétségen vállalható, soha rosszabbat. Ha pedig hibátlan sorozatot szeretne mindenki látni, ne hagyjuk ki Az ügynökség 2 évadát.

BARLABOR – UTÓPIA

borítófotó / grafikák: Györgyi Csaba

logó / graphic designer: Bálint Tibor

https://helloimherki.com/

szerkesztő: Labancz István

www.barlabor.hu

2026

